

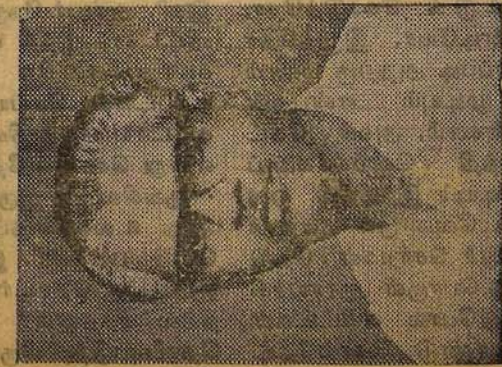
தா க சி

உயர்வுதர

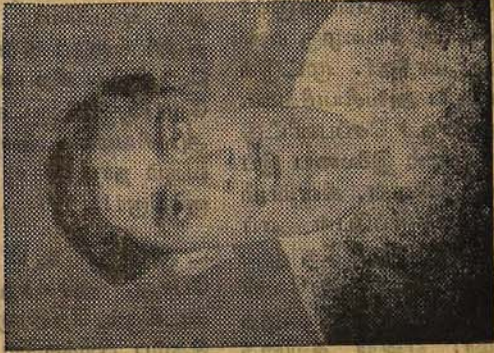

பெரிய செய்தி

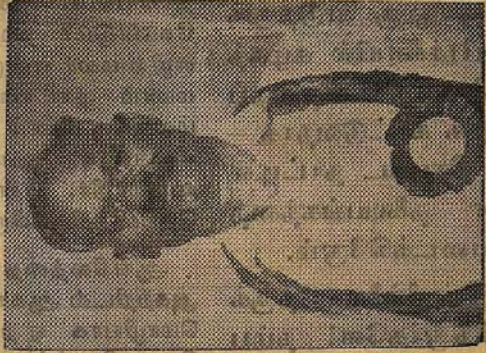
வடாற்காடு மாவட்டம் 4.12.67 தமிழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள்

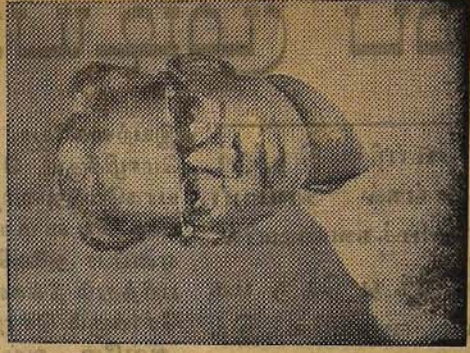
ஸ்ரீ. முருகையன் - கல்கிபாக்கம்.

அரங்கநாதன் - சோளிங்கர்.

பி. எஸ். சந்தானம் - செங்கம்.

வி. டி. அண்ணாமலை - பெரணமல்லூர்.

நம்ப முடியாது!

ஆட்சி மொழித் திருத்தச் சட்டம் தாங்கல் செய்யப் பட்டுள்ளது மக்களவையில்.

நேருவிலிருந்து நேரு மக ளார் காலம் வரையில் இந் தியை எத்தனை எத்தனை ராக, தானம் பாடி இங்கே நுழைக்க முயல்கிறார்கள் என்பதற்கு இன்றைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக-பிரச்சனையில் கழகத் தின் தீர்க்க தரிசனத்தைப் புலப்படுத்திக் காட்டுவதாக - 16-8-59ல் திராவிட நாட்டில் பிரசுரமான தலையங்கத்தை மீண்டும் படைக்கிறோம்.

நேரு இன்றில்லை - நேருக் கள் இருக்கிறார்களே! நம்ப முடிந்ததா? முடியுமா?

முல்லை மணக்கும் என்பதை முர ளாவித்தோ சொல்ல வேண்டும்? இல்லை; ரோஜாவுக்கு நல்லழகு என் னும், ஏற்காரோ மாந்தர். முட்டுக் காடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ளையைத் தோண்டிச் செப்பணிட்டு செய்வேன், எழும் இலையை இப் புயிப்படி வெட்டுவேன், கிளம்பும் நம்பில் மணம் தெளிப்பேன், எப் புயும் என் கொல்லிப் பூவுக்கு முல் லின் சிறப்பை ஏற்படுத்துவேன் எனக் கூறல் அழகோ அறிவுக்குத் தன் ஒவ்வமோ! என்று கவிதை யும் சொட்ட, இந்தக் கிழமை, ராஜமன்றத்திலே பண்டித நேரு வர்கள் கேட்டிருக்கிறார். மொழி ந பு! முட்டுக் கொடுத்தோ, முத் தோண்டியோ, இழுத்தோ ளாத்தோ, எப்படி அதற்கு மணம் ண்டாக்க முடியும் என்பதன் லம் இவ்வண்ணம், அவர் கேட் ரப்பது இந்தி வெறியர்களைப் பது! எப்படியும் இந்திக்கு ஒரு ம் தேடிடவேண்டும் எனும் ஸையில், புதுச் சொற்கள் தேடு கள், புதை பொருள் ஆராய்ச்சி டத்துவதுபோல் கமிட்டிகள் டக் கொண்டு சொல்தேடி கள், துந்துமி முழக்கு ண்டிதர் அறிவுறுத்தவும் மலருக்கு மணம் எப்படி

இயற்கையோ, அது போல ஒரு மொழிக்கும் பெருமை இயற்கை யாகவே அமைந்தது என்று, இயல் பாக அமையாத அழகு தேடி ஏனப்பா அலைகின்றீர்கள்? இழுத்தும் பறித்தும் நீங்கள் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் சொற்கள், குரல்வளையை அன்றோ அழுக்குகின்றன இந்தக் கொடுமைக்கு ஏன் ஏனையோரையும் ஆளாக்கவேண்டும்? 'இந்தி படியோம் என்போர் மீது எப்படியும் திணிப்போம் என்று ஏன் வலியுறுத்த வேண்டும்? நம்மிடம் இருப்பது எழில் மலர் என்றால் எவரும் அதன் மணம் நாடாமலிக்க முடியுமோ! மலருக்கு மணம் தேடக்கிளம்பாதீர் -மற்றவர் ஒப்பவேண்டுமெனவும் உறுமாதீர், என்று உருக்கமுடன் தெரிவித்திருக்கிறார் நேரு!!

ஆங்கிலத்தை அவசரப்பட்டு அகற்றிடல் ஆகாது, அதுவும் ஒரு மொழியாக ஏற்கப்பட வேண்டு மென பிராங்க் அந்தோனி என்பார் கொண்டுபோன பிரச்சனையின் மீது, பதிலளிக்கும் போதே இத்தகு கருத் துக்களைச் சொரிந்திருக்கிறார் பண்டி தர். ஏனையோர் மீது இந்தியைத் திணிப்பதைக் கண்டிக்கிறார்! ஆம் - மொழியின் சிறப்பை உயர்த்த ஆஸ் வோரைக் கிண்டல் செய்திருக்கிறார்! அவசியமான மொழியெனில் அனை வரும் நாடாரோ என்றும் கேட்டி ருக்கிறார்!!

அவரது உரையைக் காணும் போது, அச்சத்துக்கு ஆளாகிக் கிடக்கும், தென்னாட்டு மக்களுக்குத் தெம்புபிறக்கவே செய்யும். சிதை வுறுமோ நமது செந்தாமரம் பூக்கள் என்று அஞ்சுவோரின் கண்களில், ஆனந்த ஒளி ஏற்படும். அச்சமில்லை இனி, அன்பர் நேருவே அறிவுறுத்தி விட்டார்—இந்தி புகாது—இடுக்கண் வராது—என்கிற நம்பிக்கை ஒளி ஏற்படவே செய்யும் இந்தியினைக் கட்டாயமாகத் திணிக் கலாகாது என்று சொன்னதோடு மட்டுமின்றி "ஆங்கிலமும் இருக்கும்; ஏனெனில் அது உலகத்தைப் பார்க்கும் ஒரு பெரிய பலகணி. இந்தியறியா மக்க ளுக்குள் தொடர்பு உண்டாக்கும் நல்ல சாதனம்" என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். எனவே தீர்ந்தது கவலை, அகன்றது தொல்லை, ஒழிந்தது இந்தி என்றே உலகை கொள்ளத் தோன்றும்.

ஆனால் நமக்கு அகமகிழ்ச்சியோ ஆனந்தம் அரும்பும் அறிஞரேயோ, ஒரு சிறிதும் உண்டாகவில்லை. காரணம், பண்டித நேரு நமக்கு மாற்றார் என்பதாலல்ல!! இவ்வளவு தூரம் கவிதை நயம் சொட்டவும், கனிவு வழியவும் இவர், இப்போது தான் முதல் முறையாகப் பேச வில்லை. இதுபோலப் பல தடவைப் பேசியதுண்டு.

பயப்படாதீர்! திணியோம் ஆங்கிலமும் உயர்மொழி. அந் லோம். இந்தி வெறியர்களே! எச் சரிக்கை. எனக்கே நுழையவில் லையே, உங்கள் இந்தி?

இப்படியெல்லாம் இவர், சொல்லிய துண்டு பலமுறை! சென்னைக்கு வந் தாலும், ஐதராபாத்தில் இறங்கினாலும், திருவனந்தபுரத்திலே பேசி னாலும், திருப்பத் திரும்ப இதுபோல அவர் சொல்லிய முறைகள் ஏராளம். ஆனால் அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, டில்லி போவார்! அங்கிருந்து 'நைசாக்' ஏதாவது ஒரு விதத்தில் இந்தி நுழையும்!!

இந்திக்குக் கடும் எதிர்ப்பு ஏற் பட்டது முதல் தென்னகத்திற்கு இவர் தந்துள்ள வாக்குறுதிகள் ஏராளம்.

மறந்துவிடவில்லை. இப்படி இவர் வாக்குறுதிகள் தரத் தர, வரிசை வரிசையாகக் கவர்னர் மாளிகை முதல் காட்டு - கவர் - மன்னியார்டர் வரை, இந்தி நுழைந் துக்கொண்டே வந்து, இப்போது 'மைல் கற்கள்' வரையில் வந் திருக்கிறது என்பதை.

கொட்டி முழக்குவதால், குருக்கத்தி் குமுதமாகாது! வெட்டிச் சீர்படுத்தி னாலும் வெண்தாமரையாக முடியாது ஊமத்தை! விளம்பரங்கள் பல செய் திடினும், வேண்டிய அளவிற்குப் பணத்தைச் செலவழித்தாலும் ஊருக் கொரு 'இந்தி மந்திரி'கள் ஏற்படுத் துவதாலும், அடிப்போம் உதைப் போம் என்று சொல்வதாலும், உத்தி யோகம் தரமாட்டோம்—உயர்நிலை பெறமுடியாது என்று மிரட்டுவா லும், அசிங்கத்திற்கு, அழகு லின் பெருமை வந்துவிட மு அறிவோம் நாம். அத தானும் உணர்வதாகச் நேரு.

உலகத்தைப் பார்க் இந்தியத் துணைக் குள்ளேகூட ஒரு

நாமும் பிரஜைகள்!

தேர்தல் படிப்பினைக்குப் பிறகு காங்கிரஸ், எந்த மக்களுக்கு இழிக் குணம் பெற்றுவிட்டது என்பதன் பற்றைக் காட்டுகின்றதான் கடந்த கிழமை அகில அரசியலில் நடைபெற்று முடிந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிற நாடகங்கள்.

அரியானை, மே. வங்கம் — பஞ்சாப் என்று நாடகம் நடப்பதில், உ. பி.யிலும் தொடங்கி இருக்கிறார்கள்.

மே. வங்க நாடகத்தின் உச்சக்கட்டத்தை—தன் சட்டமன்றத் தலைவரின் புதுமைமிக்க தீர்ப்புக் பிறகு ஏடுகள் நமக்குத் தந்திருக்கின்றன.

இந்த கூத்தில் காங்கிரஸ் எந்த அளவுக்கு தத்தம் செய்திருக்கிறது என்று ஒப்பிட்டு அறிந்து முடிகிறது.

நாம் சிங் என்பவரை முதலமைச்சராகக் கொண்டு பஞ்சாபில், கூட்டு அமைச்சரவை செயல்படுத்தும் அந்த அமைச்சரவையில் கல்வி அமைச்சராக இருந்து வந்த இலட்சுமணசிங் ஜில் என்பவர்—பதினேழு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடன்—இருந்த கட்சியிலிருந்து இடம் பெயர்ந்துவிட்டார்.

இலட்சுமணசிங் ஜில்—ஏன் பதினேழு உறுப்பினர்களுடன்—இருந்த அரசியல் கூட்டிலிருந்து இடம் பெயர்ந்தார்? இவ்வாறு அவரையும் மற்றவர்களையும், இருந்த அமைப்பிலிருந்து இடம் பெயரச் செய்தவர்கள் எவர்? எந்த ஆசையைக் காட்டி அவர்களை இருந்த இடத்திலிருந்து வெளியேறச் செய்தனர்?

இவற்றிற்கெல்லாம் கிடைக்கின்ற பதில் ஒன்றே ஒன்றுதான்; அதாவது, பொதுத்தேர்தலில் பொதுமக்கள் நம்பிக்கையைப் பெறும் அளவில் இழந்துவிட்ட காங்கிரசுக் கட்சிதான், இந்த அரசியல் கேலிக்கூத்துக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகும்.

வங்காளக் கூட்டு அமைச்சரவையில் உணவு அமைச்சராக இருந்துவந்த கோஷ், காங்கிரசுக் கட்சியால் முதலமைச்சராக ஆக்கப்பட்டிருப்பதுபோன்றே பி.யிலும் கூட்டு அமைச்சரவையில் கல்வி அமைச்சராக இருந்துவந்த இலட்சுமணசிங் ஜில், முதலமைச்சராக ஆக்கப்பட்டுள்ளார்.

வங்காளத்தைப் போன்றே பஞ்சாபிலும், இலட்சுமணசிங் ஜில் என்பவரை...

அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அமைச்சரவைக்கு உயிர் கொடுத்துள்ளவர்கள்—உயிர்கொடுத்து வரக்கூடியவர்கள், காங்கிரசுக் கட்சியினரே ஆவர். இலட்சுமணசிங் ஜில் தான் பஞ்சாபின் — முதலமைச்சர் — ஆட்சியின் முதல்வர். ஆனால், அவரைக் கைப்பாவையாக ஆக்கி ஆட்சியில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடியவர்கள் காங்கிரசுக் கட்சியினரே ஆவர்.

காங்கிரசுக் கட்சியின் ஆட்சிக்குப் பொதுத் தேர்தலில் முற்றுப்புள்ளிவைத்தனர்—பஞ்சாப் மக்கள்; அந்தப் பொதுமக்களின் முடிவை, காங்கிரசுக் கட்சி மதிக்கத் தயாராக இல்லை. அவர்களுடைய தீர்ப்பை, தங்கள் காலில் போட்டு மிதித்துத் துவைத்துவிட்டனர், காங்கிரசுக் கட்சியினர்.

தமது அமைச்சரவையிலிருந்து கல்வி அமைச்சர் இலட்சுமணசிங்கும், மற்றும் பதினேழு உறுப்பினர்களும் வெளியேறிவிட்டனர் என்ற தகவல் தெரிந்து கொண்டதும் தமக்குப் போதிய வலிவு இருக்க முடியாது என்ற உண்மையை உணர்ந்துகொண்ட முதலமைச்சர் குருநாம் சிங் தமது முதலமைச்சர் பொறுப்பைத் துறந்தார்.

சட்டமன்றத்தைக் கூட்டி, தமக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுகின்ற வரையில், தமது முதலமைச்சர் பதவியை குருநாம் சிங் துறந்திருக்கத் தேவையில்லை. சட்டமன்றத்தின் முடிவு தெரிகின்றவரையில், அவர் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்துவரலாம்; ஆனால், குருநாம்சிங், சட்டமன்ற முடிவு தெரிகின்றவரையில், பதவியில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கக் காங்கிரசுக் கட்சி கையாண்டு வருகின்ற இழிமுறைகளைக் கையாளவும் அவர் விரும்பவில்லை; கண்ணியமாக, ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து அவர் விலகிவிட்டார்.

அமைச்சரவையைத் துறந்துவிட்ட குருநாம் சிங், 'சட்டமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு மறுதேர்தல் நடத்த வேண்டும்' என்ற யோசனையை ஆளுநருக்கு அறிவித்தார். பொறுப்பைத் துறக்கின்ற முதலமைச்சர் கூறக் கூடிய யோசனையைச் சீர்தாக்கிப் பார்த்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான் ஆளுநரின் கடமை; அந்தக் கடமையை, ஆளுநர் நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டார்.

கூட்டு அமைச்சரவையிலிருந்து பதினேழு உறுப்பினர்களுடன் வெளியேறிய கல்வியமைச்சர் இலட்சுமணசிங் என்பவரை, அமைச்சரவை அமைக்கும்படி ஆளுநர் கோரினார்; அவரும், காங்கிரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களின் ஆதரவை நம்பி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார், வங்காளத்தைப் போன்றே பஞ்சாபிலும், காங்கிரசு ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட—பெயரளவுக்குக் காங்கிரசல்லாத அமைச்சரவை அமைந்திருக்கிறது.

எனவே, இத்தகைய இழிதகையான நடவடிக்கைகள் மூலம் இனியும் காங்கிரஸ் வாழ நினைப்பது பரிதாபகரமானது மட்டுமல்ல—இத்தகு எண்ணத்திலே ஆளத் தொடங்கிவிட்டவர்களது ஆட்சியில், நாமும் வரி செலுத்துகின்ற ஒரு பிரஜையா? என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சார், தெரியுமா சேதி?

திரும்பமாட்டார்?

மோகன் குமாரமங்கலம்—என்பவர் ஒரு பிரபல கம்ப்யூனிஸ்டுக்கட்சிக்காரர் என்ற ரீதியில் இந்தாடு ஒரு காலத்தில் தெரிந்துகொண்டிருந்தது. திடீரென்று வந்த அரசாங்க அறிவிப்பு ஒன்றின் மூலம் அவர் கட்சியைத் தூக்கிபெறிந்துவிட்டார் என்று விமர்சனங்கள் கிளம் பின—கட்சிக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டார் என்று கூட ஏசுங்கள் பூசல்கள்! எப்படியோ அந்நிலைக்கு அவரை ஆளாக்கியவர்களும் நாட்டின் ஆட்சிப்பொறுப்பிலிருந்து துரத்தப்பட்டுவிட்டனர். பின்னர் அவர், ஏதோ சில வழக்குகளில் வாதாடிவந்த செய்திகளைப் படித்தோம்! இப்போது ஒரு செய்தி!! கங்கத்தாவில் சிறையில் இருக்கும் கூட்டணி அரசின் அமைச்சர் விசுவநாத் முகர்ஜி பைச் சந்தித்திருக்கிறார். கம்ப்யூனிஸ்டு இவர்! இது லிருந்து திரு. மோகன்குமாரமங்கலம், மீண்டும் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு வந்துவிடக்கூடும் என்று யாரும் யூகிக்கக்கூடாது!

சந்தேகம் வேண்டாம்!

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் நாலாவது பொதுத் தேர்தல் எத்தனை எத்தனை அற்புதங்களையெல்லாம் நிகழ்த்திவிட்டுப் போய்விட்டது என்பதனை இந்தியாவுக்கு வெளியே இருப்பவர்களில் இமை மூடாமல் கவனித்துக்கொண்டு வருபவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களது முகபாவமாற்றத்தின் அழகை, அருகே இருந்து அவ்வப்போது கண்டுகளிக்கும் பேறு இல்லை என்று வருந்துகிறேன். அண்மையில் பிரதமர் இந்திராகாந்தி, பத்திரிகைகளின் பணி குறித்து வாய் திறந்தார்! நல்ல வேளை, பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல்விட்டார்!! பிறைத் தன சில ஏடுகள்!! செய்திப் பத்திரிகைகள் சில மக்களுடன் தொடர்பு இல்லாதவைபோல் உள்ளன. இது அபாயகரமானது — இதழ்கள் பல்கலைக்கழகம் போன்றவை என்றெல்லாம் கருத்து வழங்கி இருக்கிறார்! பாவம். பதவிகளையும் பறிகொடுத்துவிட்டு, பவிஷ் தேடித்திரியும் சிலருக்கு இப்படிப்பட்ட இடி வேறு? திருவாளர் பொதுஜனம் இங்குள்ள சில இதழ்களை அவரது பார்வைக்கு அனுப்பிவைத்திருக்கக்கூடும் என்று யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டாம். செய்திப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் மாநாட்டிலேயே இப்படிப் பேசி இருப்பதால் சந்தேகம் வரக்கூடாது.

சட்டம் போடாதே!

யு. எஸ். கான்சல் ஜெனரல் திரு. ஆல்பர்ட், சிதம்பரம் நகரசபை கொடுத்த வரவேற்புக்குப் பதில் கூறும் போது தமிழில் பேசினார்!!!! செக். அறிஞர் கமிங் சுவலயில் தமிழில் பேசினார்!! இப்படி தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே இருந்து வருபவர்கள் தமிழ் பேசும்போது அது செய்தியாகி விடுகிறது! ரஷ்யாவில் சென்று காமராஜர் தமிழில் பேசினால் அது கூட செய்திதான். ரஷ்ய மொழியில் பேசி இருந்தால் கூட, இந்தியாவுக்கு அது ஒரு செய்திதான்! தொலைதூரத்திலிருப்பவர்களுக்குக் கூட தமிழின் அருமை தெரிகிறது. இலகுவில் கற்றுக் கொண்டு பேசுவம் முடிகிறது. திரு. ஆல்பர்ட் அவர்

படுத்தினார்கள்? தானாகக் கற்றுக்கொண்ட சொல்லி இருக்கிறார். இதுபோல்தான் இவேண்டும்; சட்டம் போட்டுப் 'படி—பேசு'..

சூ, மந்திரக் காளி!

"எல்லாரும் ஒருமுறை கை தட்டுங்கள்! கண் மூடிக்கொள்ளுங்கள்! ஹே காளி! இவரைப் பணக்கு! அவரை அலியாக்கு; இங்கே பெண்ணு வா! அங்கே சட்னி போடு!" இது, காட்டப்படுகின்ற வித்தைகளை விந்தைக் கண்ட காண்போர் இருக்கிறார்கள் அல்லவா! அவர்கமட்டும் இந்தச் செய்தியைச் சொல்லுங்கள்! ரொட்கடைகளுக்கு விற்பனைக்கு வந்தன. வாங்கிச் சடார்கள் பலர், சிலர் செத்துப் போனார்கள்! சிசிச்சை பெறுகின்றனர் மருத்துவமனையில்! இ அந்நாட்டு ராணுவத் தலைவர், ஆட்சியையேறிக்கொண்டு ராணுவ ஆட்சி என்று பிரகடன விட்டதாம்! சூ - மந்திரக் காளி! வித்தை போல இல்லையா? எங்கே தெரியுமா? வட கொலம்பியாவில்

இரயில் நிறுத்தமா? அறிவு முடக்கமா?

மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லும் நேரத்வசதியாக இரயில் வண்டிகள் விடப்பட வே என்ற கோரிக்கை. ஆங்காங்கே வலுப்படுக இரயில்களை நிறுத்தி ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்தயல் நடத்துதல் போன்ற நேரடி நடவடிக்கை படுவது வரையில் தொற்று நோயாகப் பரவிக் வருகிறது. இரயில்களின் நேரத்தில்—கல்லு அல்லது பள்ளி நேரப் பிரச்சனைகள் மட்டும் தில்லை—வண்டித் தொடரின் தொடர்புகள் கூட கவனிக்கப்பட நேரும்! தொடர்பு நேரங்கள் என்பதுடன் கல்வி நேரமும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதுதான்! அதற்காக நேரடி நடவடிக்கையி லீடுபட மாணவர்கள் முன் வருவது, அதிராம்பட்டினம் கல்லூரியைப் போல மூடி விடுவது என்ற முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதாக இருக்கக்கூடாது.

அப்பாடா! மூச்சுவிடுங்கள்!

நகரத்தில் பணியாற்றும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் நகராட்சிப்படி கொடுக்கப்படும் என்று வின நேரத்தில் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் படித்து 'அப்பாடா!' என்ற இன்பப் பெருமூச்சு பலருக்கு வரவில்லையானால், என்னவென்பீர்கள் அவர்களை! வாராமலிருக்காதே! புன்னகை புரிவது புரிவது இல்லையா!!

அப்பன் வீட்டு சொத்து அல்ல!

"என்னுவது ஒருநாள் இந்தியே இந்த தேவுக்கும் மொதுமொழியாகத்தான் போகிறது எனக்கு ஐயமில்லை" என்று அடித்துப்

(கம் பார்க்கு)

நானே.....!!

இடம்:- அரசவை. குறுமேலி, அகை
பங்கு நெறுவோர்:- தில்லியப்பன், தள
பதி முராரி, தமிழப்பன்.

தில்லி:- முராரி! எங்கே அந்த இறு
மாப்புக்கொண்டவன் இழுத்து
வாருங்கள் அவனை தமிழப்பனும்
தமிழப்பன்; தலைக்கனம் அவ
னுக்கு; பந்த இந்த நாட்டிற்குரி
யவர் பாரதியன்; அவர் மகன்
நான், ஆளும் பொறுப்பில் வேறு
இருக்கிறேன்; அடங்க மறுக்கி
ருன். ஆணவக்காரன்; என் கோப
நெருப்பில் அவனை.....உம்.....
இழுத்து வாருங்கள் அவனை.

முராரி:- மன்னவா! ஒரு வேண்டு
கோள் தமிழப்பனைக் கைகளையும்,
கால்களையும் இருப்புச் சங்கிலி
யால் கட்டி இழுத்து வரவேண்
டும். இல்லையெல்..... துடிக்கும்
அவன் கைகள்!! துள்ளும் அவன்
கால்கள்!! அப்பப்பா! ஐயனே!
திக்கனல் பறக்கும் அவன் விழி
களைத் திறந்து பார்த்தாலே
போதும் எரிபட்டத் துரும்பா
கவே மாறிவிடுவோம் நாம். கட்
டப்பட்டக் கண்களோடே, அந்
தக் கழுதைபை இழுத்துவர ஒப்பு
தல் அளிக்கவேண்டும்.

தில்லி:- இதற்கேன் என்னுடைய
ஒப்புதல்; அவனை எது வேண்டு
மானாலும் செய்துகொள்ளுங்கள்.
எப்படிவேண்டுமானாலும் இழுத்து
வாருங்கள். அவ்வளவேன்,
அவனை உருட்டிக் கொண்டாவது
வாருங்கள். பந்த இந்த நாட்
டிற்கே மன்னன் என் தந்தை பார
தியன். அவருடைய பட்டத்தரசி
யாம் என் அன்னைபை இழித்துப்
பேசுகிறான். எல்லோரும் ஒப்புக்
கொள்ளுகிறார்கள் என்னைப் பெற்
றவனை தங்களின் தாய் என்று,
இந்தத் தறுதலை மட்டும் ஒப்ப
மறுக்கிறான். இந்த ஈனனைக் கண்
களைக் கட்டியென்ன.....கண்க

ளையே பிடுங்கினாலும் கவலை
யில்லை. இழுத்து வாருங்கள்
அந்த இழிமகனை.

[தமிழப்பன் இழுத்துவரப்
படுகிறான்.]

தில்லி:- வாப்பா வா! எங்களை
எதிர்ப்பதையே தொழிலாகக்
கொண்டவனே! எப்படி எங்கள்
வரவேற்பு!

தமிழ:- உங்கள் தகுதிக்கு வேறு
எப்படி என்னை வரவேற்க முடி
யும்? கள்ளியில் முல்லையா மணக்
கும்? கருத்துக் குருடர்களே!
கைகளில் விலங்கிட்டுக் கண்க

புலவர் அரிமதி-தென்னகன்

ளைக் கட்டி விடுவதாலேயே, நான்
அடங்கிடுவேன், என் உணர்வு
ஒடுங்கிவிடும் என்று மட்டும்
கனவு காணுதீர்கள்.

தில்லி:- ஆணவமாகப் பேசாதே,
உன் கண்களைப் பிடுங்கி என்
அன்னையின் பாதங்களில் வைத்
திருக்க வேண்டும்.

தமிழ:- கண்களைப் பிடுங்கிவிட
லாம். உன் அன்னையின் கால்
களிலும் போட்டிடலாம்; ஆனால்
ஒன்று...! என் இதயத்தைப்
பறித்து மட்டும் உங்கள் எண்
ணங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள
முடியாது, கண்களையா எடுத்து
விடுவீர்கள்—...! அதையாவது
செய்துவிடுங்கள். பிறகாவது உங்
கள் பாவம் நிறைந்த முகங்களைப்
பார்க்காமலாவது இருப்பேனல்
லவா.

முராரி:- போதும் நிறுத்து! மா
னவா! இந்த மனோன்மத்தனி
மீதுள்ள குற்றங்களைக் கூறு
தேன். இத்தக் கொழுப்பேறிய
னுக்குக் கொடிய தண்டனை
தாருங்கள். எங்கள் மன்
னுடைய தாய் என்பவ
இது ஒரு எச்சரிக்கையாக
கட்டும்.

தில்லி:- உம்...! கூறுங்கள்.

முராரி:- தங்களின் அன்னை
தேவியாரை இந்த நாடே
ஒரே தாயாக ஏற்றுக்கொ
போது, இந்த நாயமட்டும் ம
கிறது. ஆதிசேஷன், கன்னே
யன், மலையப்பன், மற்றுமுள்ள
குறுநில மன்னங்கள் எல்லாம்,
கொடி கட்டியதானும் தங்கள்
அன்னையைத் தங்களின் குலந்
தழைக்க வந்தவளாக ஏற்றுக்
கொள்ளும்போது, குறுகிய நோக்
கம்படைத்த இவன் மட்டும்
எதிர்க்கிறான், குதிக்கிறான்.....

தில்லி:- போதும்.....போதும்!
மீதியை நான் சொல்லுகிறேன்.
நாட்டின் ஒற்றுமையைக் கண்
கிறான்; ஒருமை எண்ணத்
வெடிவைக்கிறான்; இவ்வாறு
தானே முராரி. தமிழப்பா! தன்
டனை கொடுப்பதற்கு முன் உனக்
காக ஒருசில நிமிஷங்களை ஒதுக்கு
கிறேன். இப்போதாவது ஏற்றுக்
கொள் என் அன்னை சிந்தித்தேவி
உனக்கும். உன் இனத்தவருக்கும்
அன்னைதானே, ஏற்றுக்கொள்ளு
ருயா? ஒப்புக்கொள்ளு கருயா?
இளைஞனாகவேறு இருக்கருய்;
திருமணம் நடந்து இன்னும் பத்து
மாதங்கள்கூட முடியவில்லை,
எனக் கருதுகிறேன், என்ன

நல்லதொரு கனவு?—நானே,
நடக்காமலா போகும்....?

அல்லுகிறாய்? என் அன்னை
எக்கும் அன்னைதான் என்
த ஒப்புக்கொள்ளுகிறாயா?

பு:- ஒப்புக்கொள்கிறேன்...

முராரி:- நினைத்தேன்; தமிழப்பா நீ
புத்திசாலி; வாழத்தெரிந்தவன்...

பு:- அவசரப்பட்டுப் புகழ்ந்து
விடவேண்டாம். கட்டிய மனைவி
யைத்தவிர, மற்றவர்களைத் தமக்
காக, தங்கையாக, தாயாக
பெரிக்கும் தன்மைகொண்டவர்
கள் நாங்கள். அந்த நெறியில்,
தங்களின் தாயாம் சிந்திதேவியை
என் அன்னையைப்போல மதிக்கி
கிறேன். ஆனால்...அற்பமகழ்ச்சி
யில் ஆடித்திரிபவர்களே!
அன்னையாகவே ஏற்றுக்கொள்ள
மாட்டேன். என்ன...? விளக்கம்
புரிகிறதா? வேறுபாடு தெரி
யுமா?

ஆ! என்ன திமிர்; எங்
கு அகங்காரம்!! டேய் தமிழ
ப்பா! யார் முன்னால் இருக்கி
றும், என்ன பேசுகிறோம் என்று
நினைப்பார்த்துப்பேசு, அன்னை
க சிந்திதேவியாரை ஏற்றுக்
கொள்ளச் சொல்லவில்லை நாங்
கள் சட்டமே செய்திருக்கிறோம்.

சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத
உன் சரித்திரத்தையே கிழித்
தெறிந்துவிடுவோம்; எச்சரிக்கை!

தில்லி:- அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்
ளும் சட்டத்தை நீ ஏற்க மறுத்
தால்.....

தமிழ:- மறுத்தால்.....

முராரி:- குறுநில மன்னனாக நீ
இருக்கமுடியாது. எங்கள் பாதம்
பணிவதே, பாவ விமோசனம்
என்பவர்களைப் பதவியில் ஏற்று
வோம்.

பு:- ஏற்றிப்பாருங்கள்! புலிவயிற்
றல் பிறந்தும் எவனெனாய் வாழும்
அந்த ஈனர்களை மக்கள் சக்தி
துக்கியெறிந்ததை இதற்குள்ளா
மறந்துவிட்டீர்கள். உங்களை
எதிர்ப்பதால் நான் மன்னனாக
இருக்கமுடியாது என்றால் மக்
களின் தோழனாக இருப்பேன்.
இந்தப் பூச்சாண்டிகளை எங்கள்
மண்ணில் நெளியும், புழுக்கள்
கூட மதிக்காது.

தில்லி:- குற்றங்களை மிகுதிப்படுத்தி
க்கொள்ளாதே. தமிழப்பா!
எல்லோருமே ஏற்றுக்கொள்ளு
கிறார்கள்! நீ மட்டும்.....

தமிழ:- அடிப்படையையே மறுக்கி
கிறேன். உத்திரன் ஏற்றுக்

கொள்ளலாம்; மத்தியன் ஏற்றுக்
கொள்ளலாம்; ராஜப்பன், குஜரப்
பன் இமயப்பன், ஏன் வங்கவா
சன் கூட ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.
அவர்கள் எல்லாம் உன் தாயின்
உறவு முறைக்காரர்கள். உன்
இரத்தத்தோடு தொடர்புடைய
வர்கள்.....

முராரி:- ஆந்திரேயன், கன்னே
யன், மலையப்பன் இவர்கள் எல்
லாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களே;
இதற்கென்ன சொல்லுகிறாய்?

தமிழ:- உன் அதிகாரத்திற்குக் கட்
டுப்பட்டு; உன் ஆட்சிக்கு அச்சப்
பட்டு; உன் கொடுமைகளுக்கு
அஞ்சி; ஆனால் ஒன்று மட்டும்
சொல்லுகிறேன்; என்னோடு
இருக்கவேண்டியவர்கள், இனந்
தெரியாத மயக்கத்தில்உன்னோடு
இருப்பதாலேயே, இறுதிவரை
உன் பாதம் பணிந்து, உன் பார்
வைக்கு ஏங்கி, கைகட்டி, வாய்
பொத்தி, கண்முடி இருந்துவிடு
வார்கள் என்று மட்டும் கனவு
காணாதே. காற்று தீசைமாரும்,
அப்போது பார், எதுஎது எங்
கு கெங்கு இருக்கவேண்டுமோ,
அதுஅது, அங்கங்கே வந்து
விடும்.

தில்லி:- இறுதியாகக் கேட்கிறேன்;
எல்லோரும் ஒற்றுமையாக
இருக்கவேண்டும் என்பதை
ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாயாஇல்லையா?

தமிழ:- முழுமனதோடு ஏற்றுக்
கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

முராரி:- ஏன் சிரிக்கிறாய்?

தமிழ:- 'யாதும் ஊரே யாவரும்
கேளிர்' என்று உலகத்திற்கே ஒற்
றுமை தீபத்தைக் காட்டிய இனத்
தைச் சேர்ந்த எனக்கு நீங்கள்
உபதேசம் செய்யும் காலமும் வந்
ததே என நினைத்தேன், சிரித்
தேன்.

முராரி:- என்ன கதைவிடுகிறாய்! ஒற்
றுமையை ஏற்றுக்கொள்ளும் நீ,
எங்கள் மன்னவரை ஈன்றெடுத்த
சிந்திதேவியாரைத் தாயாக மட்
டும் ஏற்க மறுக்கிறாயே! ஏன்?

தமிழ:- ஒற்றுமையாக இருப்போம்
என்பது வேறு; உண்மைக்கு
மாறாக, உணர்வுக்கு வேறாக உங்
கள் மன்னவரின் தாயை என்
தாயாக ஏற்பது வேறு எனக்
கென்று ஒருதாய் உண்டு; அவள்
எல்லா நலங்களும் அமைந்தவள்!
நாடே அவளைப் போற்றிப் புகழ்
கிறது. அந்தத் தாயை விட்டு
விட்டு, அடுத்தவளைத் தாயாகக்

கொள்ளுவதற்கு மானமற்ற இனத்
திலே நான் பிறக்கவில்லை. ஒற்று
மையாக இருக்கவேண்டும் என்ப
தாலேயே, உரிமையை அடகு
வைக்க வேண்டும் என்று பொரு
ளல்ல. இந்த சின்னஞ்சிறு வேறு
பாட்டைத்தான் நீங்கள் சிந்திக்க
வேண்டும்.

முராரி:- சுற்றிவளைத்துப் பேசாதே
நேரிடையாகச் சொல்; சிந்தி
தேவியாரைத் தாயாக ஏற்றுக்
கொள்ளாத நீ, இந்த நாட்டின்
ஒற்றுமைக்கு உடைவைக்கிறாய்
என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

தமிழ:- ஒரு தாய்க்குப் பிறந்தவர்
களை, வேறொருத்தியைத் தாயாக
ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்கூறி,
இந்நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு வெடி
வைக்கிறீர்கள் என்று நான் குற்றம்
சாட்டுகிறேன்.

தில்லி:- யாரைப் பார்த்துப் பேசு
கிறோம் என்ன பேசுகிறோம்
என்று எண்ணிப் பார்த்துப் பேசு.

முராரி:- வாய்க்கொழுப்பு உனக்கு.
அழகாகப் பேசுவதாலேயே உன்
வாதம் வென்றுவிட்டதாகக் கரு
தாதே. நேரிடையாகவே குற்றம்
சாட்டுகிறேன்.

உன் தாய்மேல் வெறி உனக்கு.
சிந்தி தேவியாரை உன் தாயாக
ஏற்றுக்கொள்ளாததால், இந்நாட்
டின் ஒற்றுமைக்குப் பகைவன் நீ.
குறுகிய நோக்கம் கொண்டவன் நீ

தமிழ:- எல்லாவற்றையும் இதய
பூர்வமாக மறுக்கிறேன். சிந்தி
தேவியை நான் வெறுக்கவில்லை.
என் தாய்மேல் எனக்கிருக்கும்
பற்றை வெறியென்று கூறும் தங்
கள் விளக்கத்தைக் கடுமையாக
எதிர்க்கிறேன். போலித்தனமான
உங்கள் ஒருமையைத்தான் நான்
ஏற்றுக்கொள்ளவில்லைபுனிதமான
ஒற்றுமையைத் தலை வணங்கி வர
வேற்கிறேன். தன்மானத்தின் மீது
எனக்கிருக்கும் பற்றிற்குக்குறுகிய
நோக்கம் எனப் பெயர் கொடுப்பதை
என்றுமே நான் ஏற்றுக்
கொள்ளப் போவதில்லை.

முராரி:- வேண்டாத விளக்கங்கள்;
விளக்கெண்ணைய்த்தத்துவங்கள்,

தமிழ:-வஞ்சகத்திட்டங்களின் பிறப்
பிடங்களுக்கு என் விளக்கங்கள்
விளங்காதுதான், இறுதியாகச்
சொல்லுகிறேன்! என்னைப் பெற்ற
தாயாம் தேனம்மாளின் சமாதி
மீதுதான் சிந்திதேவியின் அரி
யாசனம் அமைக்கப்படுமானால்
இந்த அநீதிக்கு, ஒற்றுமை என்று

பெயர்வைத்து எங்கள் உணர்வுக்குத் தடையிடுவீர்களே யானால். தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். அந்த உதவாத ஒற்றுமையை வெறுக்கிறேன்; உளமார எதிர்க்கிறேன்.

முராரி:- சரியான பிரிவினைவாதி இவன்.....

தில்லி:- முராரி! சற்றுப் பொறுமையோடு இருங்கள். தமிழப்பா! நீ இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையை ஏற்றுக்கொள்கிறாயா?

தமிழ:- உண்மையாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

தில்லி:- சிந்திதேவியை நீ வெறுக்கிறாயா?

தமிழ:- நிச்சயமாக இல்லை. சிந்தி தேவியை மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலேயுள்ள தாயினத்தையே நான் தாயாக மதிக்கிறேன். ஆனால்.....

தில்லி:- ஆனால்...என்ன?

தமிழ:- தாயாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறேன், எனக்கென அன்னை தேனம்மாள் இருப்பதால்.

தில்லி:- சிந்திதேவியைத் தாயாக நீ ஏற்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினால்.....?

தமிழ:- ஒற்றுமை என்னும் குழந்தையை வாங்கொண்டு வெட்டுகிறீர்கள் என நம்புவேன். உங்கள் விருப்பமே அதுவாக இருக்குமேயானால் தனித்து நிற்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். என் அன்னையின் நலங்காக்க அது தான் வழியென்றால் உங்கள் பிடிப்பில் இருந்து விலகத்துடிக் கிறேன்.

முராரி:- தனித்து நிற்பேன். விலகத்துடிப்பேன். மன்னா! உத்தரவிடுங்கள்; இவனை உருத்தெரியாமல் செய்துவிடுகிறேன். தீர்ப்பைக் கூறுங்கள்! இவனுடைய கணக்கையே தீர்த்துவிடுகிறேன்.

தில்லி:- தீர்ப்பைக் கூறுகிறேன். யாரங்கே! முதலில், தமிழப்பனின் கண்களை மூடியிருக்கும் கட்டை அவிழ்த்தெறிங்கள்! கைவிலங்குகளை அகற்றுங்கள்.

முராரி:- மன்னா! என்ன இது? விந்தையாக இருக்கிறது.

தில்லி:- போதும் நிறுத்து; தமிழப்பா! உன் கண்களைத் திறந்து விடவில்லை நான். என் கண்களையே திறந்துகொண்டேன். உன்

னைப் பிணைத்த விலங்கினை நான் உடைத்தெறியவில்லை. என்னை, இந்நாட்டை, ஒற்றுமையின் குரல் வளையை நெருக்கியிருந்த விலங்கினைத்தான் உடைத்தெறிந்தேன்.

முராரி:- அநியாயம்! அக்ரமம்! மன்னா! ஏன் இப்படி உங்கள் இதயம் மாறிவிட்டது.

தில்லி:- முராரி! கட்டளையிடுகிறேன்; பேசாதே. தமிழப்பா! சிந்தி தேவியின் மேல் எனக்கிருந்த பாசம், என்னை இந்தக் கதிக்கு ஆளாக்கிவிட்டது. முராரி போன்றவர்களின் தூபம் என் மூளையினையே இருட்டாக்கி விட்டது. உதயகுரியனாகிய உன் ஒளிபட்டது; இருள்விட்டது. எனக்கு இந்நாட்டின் ஒற்றுமைதான் தேவை. இயற்கைக்கு மாறான ஒருமையை விட, இதயங்களைப் பிணைக்கும் ஒற்றுமைதான் இந்நாட்டிற்கே தேவை, இனி, சிந்திதேவி எனக்குத்தான் தாய். எல்லோரும் தாயாக ஏற்கவேண்டும் என்ற சட்டத்தைச் சவக்குழிக்கு அனுப்பிவிட்டேன். தன்னைப் பெற்றவனைத் தாயாகக் கருதி நாட்டு மக்கள் அனைவரும், தத்தம் அன்னையரின் நலங்களைப் பேணட்டும். இனிமேல், எல்லோரும் சமமான நண்பர்கள். அவரவர்களின் பகுதிக்கு அவரவர்களே பொறுப்பு. பொதுவான சில நலங்களைப் பொருத்தவரை நாம் ஒன்றாகச் செயல்பட்டு ஒற்றுமையுடன் வாழ்வோம் என்று புதிய சட்டங்களை உருவாக்குகிறேன்.

தமிழ:- மகிழ்ச்சி மன்னா மகிழ்ச்சி!

தில்லி:- தமிழப்பா! நான் மன்னனல்ல. இனி உன் நண்பன்.

முராரி - மன்னரை மயக்கிவிட்டான் மாயக்காரன்...

தில்லி:- முராரி! பிடிவாதப் பேயே! நாட்டைப் பிடித்த பிடை நீ; ஒற்றுமை என்னும் ஒவியத்தை அரித்தழிக்கும் கறையான் நீ.

முராரி:- எனக்கு இனி தளபதிப்பட்டம்...

தில்லி:- அவசரப்படாதே. இனி நீ தளபதி இல்லை. ஒழுங்காக வாழ விரும்பினால், உள்ளத்தை மாற்றிக்கொள். இல்லையேல் உன்னை நாடு கடத்தி விடுவேன். அது கூடத் தவறு; இங்கிருந்து செய்த வேலையை எங்கிருந்தாலும் நீ செய்வாய், எனவே உனக்கு ஆயுள்

தண்டனை அளிப்பேன். என்ன சொல்லுகிறாய்?

தமிழ:- பெருந்தகையே! முராரினை மன்னித்து விடுங்கள்; என் செய்கிறோம் என்று புரியாமலேயே தவறுகளைச் செய்யும் நண்பர் முராரியை மன்னித்துவிடுங்கள்.

தில்லி:- என்ன சொல்லுகிறாய்! மனதை மாற்றிக் கொள்கிறாயா? இல்லை. காலம் முழுதும் கடுஞ்சிறையேற்று மடியப் போகிறாயா?

முராரி:- மன்னித்துவிடுங்கள் மன்னா மன்னித்து விடுங்கள். தேனம்மாள் பெற்றத் திருமகன் தமிழப்பனின் பெருந்தன்மையின் முன்னே, என் வெறியும், விடாப் பிடியும் எரிபட்டச் சருகாகிவிட்டன. தமிழப்பேரே! நீங்களும் என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்; என்றும் இனி உங்கள் நண்பராகவே இருப்பேன்.

தமிழ:- பெருந்தகையே! இத்த ஆண்டுகளாக எதற்காக உதைதேனோ, அந்தக் கொள்வெற்றிபெற்ற இந்நாளை என்ருமறக்கவே முடியாது; நன்றி ஐ நன்றி.

தில்லி:- நானல்லவ சொல்ல வேண்டவத்தைப் பொறுமையை ஒர் கொடுக்கும் உ எத்தனையோ கிடையில், மக் என்னையும் மா இந்த நாடே கிறது.

நன்றி சொல் இந்த நாடே கீழ் வாழத் த

ஆமாம்! போகும் குரி உருவானை,

முரா:- ஆமாம் பெற்றோரும் நாளைக்கு மைக்கு வ வாழ்க!!

தில்லி:- எ

‘காஞ்சி’ 8-ம் ஆண்டுமலரில் வெளியான கவிஞர் சுரதா அவர்களது கவிதையின் மற்
றோர் வடிவம் இது. எத்தனைப்பேர் இங்கே, வாழைப்பழத்துக்கு நிகரான பெண்கள்? என்று எண்ணி
வந்த தித்தன் மகன் கோப்பெருநற்கிள்ளியின்பால் தன்னைமறந்த நக்கண்ணையின் புலம்பல்!

புலடை

பிறப்பொக்கும் உயிர்களுக்கு! சாதி பேதம்
பிழைப்புக்குச் செய்கின்ற தொழில்க ளாலே
பிறப்பதில்லை! சிறப்பதில்லை! என்ற நல்ல
பண்பாட்டில் சாதிமத நஞ்சை யிட்டான்!
இறப்புக்கும் இழிவுக்கும் வழிவ குத்தான்!
இழிகுணத்துக் கிடமளித்தான் சிறப்புஞ் செய்தான்
மறக்குலத்து மனுக்குலத்து வேந்தன் தித்தன்!
மதியிழந்து நீதிநெறி சாகச் செய்தான்!

அறிவிற்குச் சிறப்பளித்த தமிழ் கத்தில்
அழிவிற்கே இடமளித்தான் மன்னன்! நல்ல
நெறிமுறைக்கு விலங்கிட்டான்! சிறையும் வைத்தான்!
நீண்டபுகழ் ஆட்சிக்குக் களங்கஞ் சேர்த்தான்!
அறம்வளர்த்த தமிழகத்தில் தித்தன் தோன்றி
ஆரியத்தின் நெறிமுறைகள் வளர்ந்து வாழ
அறணிட்டான் அரசாண்ட உரிமை யாலே!
அதைஎதிர்த்தான் தித்தன்மகன் பெருநற் கிள்ளி!

வட்டநிலா அழகெல்லாம் குருட னுக்கு
வார்த்தைகளால் புரிவதன்றி தெரிவ துண்டா?
கெட்டமதி அரசவைக்கும் கேட்ப தற்குக்
கேள்விக்குறி காதிருந்தும் கேட்க வில்லை!
சுட்டநிலா மண்ணெடுத்தா பொம்மை செய்வார்?
பொடி கேட்பதற்கு படைபி ருந்து
மற்றவர்க்கு கேட்க வில்லை!
யால் மனம்புழுங்கி வந்தான் கிள்ளி!

நாக்குபெரும் பகைவ னென்று
ம் அடித்துவந்தான் மன்னன்! காணும்
பான்வற்கு சித்தி ரத்தின்
தெரிவதுண்டா? மதிம யங்கி
நந்திருந்த அரச னுக்கும்
தெரியவில்லை! கார்வ ளத்துத்
நன்னாட்டில் புகழை யெல்லாம்
யான்! தீயிட்டான் சோழன் தித்தன்!

இடித்துரைக்கும் புலவர் கூட்டம்
அறிவுரைக்கும் பயனே இல்லை!
னனுக்கு முடிவு காலம்
ப் போதெதுவும் முன்னி ருந்து
ராது! அழிவு காலம்
அறிவுரைகள் பயன்கொ ட்கும்?
நவதுவே தக்க தென்று
ன்னன்மகன் முடிவெ டுத்தான்

யன் கண்ணாழைப்பில்
களித்திருந்தான்! தினைத்தி ருந்தான்!
கம் வேண்டி மன்னன்
மையினைத் தேடி நின்றான்!
சி ரிப்பே
கப் பொழுது போக்கு!
பாழ்ந்த
கடுத்து வந்தான்!

தனிப்பண்பு தமிழகத்தின் உயர்ந்த பண்பு
தந்தையினால் கொடுக்களத்தில் நிறறல் கண்டு
“இனிபொறுக்க முடியாது” என்று கிள்ளி
எடுத்துரைத்தான்எதிர்ப்புகளைதொடுத்தெறிந்தான்
களியிருக்கக் காய்நாடும் கிழட்டு வேந்தன்
தித்தனுக்கோ கிள்ளிபெரும் பகைவன் ஆனான்,
மனுக்குலத்து நெறிக்குலைத்த மன்னன் தித்தன்
மடச்செயலால் மாறுபட்டான்! வேறு பட்டான்!

மின்னலினை இடையாக்கி மருளும் மானை
மைவிழியில் பதியவைத்து கருத்த மேகம்
மின்னலிட்டு குளிர்நிலவை நெற்றி யாக்கி
பசங்களிபை மாங்களியை கன்ன மாக்கி
அன்னத்தை நடையாக்கி மூங்கில் தன்னை
அமகுமிகுத் தோளாக்கி பொதிகை தந்த
தென்றலினை மூச்சாக்கி உலகம் போற்றும்
தேன்தமிழைப் பேச்சாக்கி வந்த பெண்ணாள்!

இருள்வானில் மிதக்கின்ற நிலவைப் போல
ஏழ்மையெனும் குடிசையிலே பிறந்து வாழ்ந்தாள்!
இருந்தாலும் பேரழகி! அன்பு தன்னில்
எள்ளளவும் ஏழையிலாச் செல்வச் செல்வி!
அரும்பாக்கி கட்டவிழ்ந்து மணக்கும் முல்லை!
அதைப்போல முழுமங்கைப் பருவம் பெற்றாள்!
பெருஞ்சாடிக் குள்ளிருக்கும் நெய்யைத் தின்ன
போட்டியிடும் எறும்பானார் இளைஞர் கூட்டம்!

தந்தையிடம் வெறுப்படைந்து நாடி மிழ்து
தன்னறிவை அழிக்கின்ற வறுமையேற்று
நொந்துநொந்து புல்லரிசிக் கூழ்கு டித்து
நக்கண்ணையார் வீட்டெதிரே வாழ்ந்தான் கிள்ளி!
வந்துவந்து அவள்பாக்கும் பார்வைப் பாடம்
வழங்குகின்ற வார்த்தைகளைப் படித்து வந்தான்!
சிந்தையெலாம் அவள்நிறைந்தான்! அழகு மேனிச்
சித்திரத்தின் உயிர்மூச்சு கிள்ளி ஆனான்!

கடல்நீரில் வாழ்ந்திருக்கும் சிப்பி முத்தை
கார்நீரால் கருவாக்கி வளர்த்தல் போல
மடக்கொடியாள் பெருங்கோழி நாயகன் செல்வ
மடமகளால் நக்கண்ணை பெருநற் கிள்ளி
தடந்தோளில் மயங்கிநின்றாள்! காதல் கொண்டாள்
தார்வேந்தன் சோழன்மகன் தித்தன் வீர
அடலேறு—போர்வைக்கோப் பெருநற் கிள்ளி
அவளழகில் தனைமறந்தான் மயங்கி நின்றான்!

தண்ணீரில் பூத்திருக்கும் தாமரைப்பூ!
தண்ணிலவு பூத்திருக்கும் நீல வானில்
விண்மீன்கள் பூத்திருக்கும் தாமரைப்பூ!
விந்தைமிகு நேரத்தில் தனிமை தன்னில்
பெண்மீது பூத்திருக்கும் பூம யக்கப்
போரின்ப சுவைமகிழ்ந்தான்! மலையளித்த
மண்மீது பூத்திருக்கும் குரியன் தன்
மடியிது பூத்திருந்தாள் அழகுச் செல்வி!

செல்வி

—புலவர் மணிமுடிச் சோழன்—

முக்காவல் நாடாகும் ஆழார்! அந்த
முதுகாவல் நாட்டிற்கு மன்னன் மல்லன்
"எக்காவல் இருந்தாலும் எனது கைவாள்
ஏந்துகள் வெற்றியினைத் தடுப்பா ருண்டா?
அக்கக்காய் தித்தனுடல் ஆதல் வேண்டும்!
அதன் பிறகு அவன்நாட்டை வளவர் நாட்டை!
முக்காவல் நாட்டோடு சேர்த்துக் கொண்டு
முடிசூட்டி மாமன்னன் ஆக வேண்டும்!"

என் றுரைத்துப் போர்தொடுத்தான் ஆழார் மல்லன்
இதையறிந்தான் தித்தன் மகன்—பெருநற் கிள்ளி
சின்னவிழி யாண்பல செறிந்தி ருந்த
செங்குருதிக் களஞ்சேர்ந்தான் வெற்றி வாகை
இன்றெனக்கே என்றெண்ணி மகிழ்ந்தி ருந்த
இருமாப்பு மல்லனின் கையால் பற்றிக்
கொன்றுடலைக் கிழித்தெறிந்தான்! பணையைத் தின்ன
சென்றிழக்கும் யானையைப்போல்செயல்முடித்தான்!

களவெற்றி கண்டவனை தித்தன் கண்டால்
களிப்புமிக் கொண்டிருவான் பிள்ளை யாள
வளமுற்றிக் கிடக்கின்ற வளவர் நாட்டை
வழங்கிருவான் பரிசாக! தவறு ணர்ந்து
உளமுற்றிக் கிடக்கின்ற காத லாலே
ஊர்புகழும் கிள்ளியினை ஏற்பா னென்று
களவெற்றி கண்டறிந்த கேட்ட நிந்த
கன்னித்தமிழ்ப் புலவரெலாம் களித்தி ருந்தார்!

வரலாற்றில் நிலைத்திருக்கும் வாழ்த்துப் பாக்கள்
வரிவரியாய் விரிவாகப் பாடி வைத்தார்
வரலாற்றுப் பெரும்புலவ ரெல்லாம்! அந்த
வாழ்த்தொலியில் மதியங்கி மனம்ம யங்கி
பொறியங்கித் தினைத்திருந்தான் கிள்ளி! காதல்
பூத்தமலர்க் கொடிமறந்தான் குடிக் கொள்ள!
விருதுக்கும் விருந்துக்கும் இடம ளித்து
வாழ்ந்திருந்தான் காதலுக்கு விடம ளித்தான்!

முத்தமிட்டு நித்தநித்தம் காதல் பேச்சில்
முகியிருந்த நெஞ்சத்தில் கன்கு டித்து
சத்தமிடும் ஆழாரின் மல்லன் தன்னை
சாய்த்துவிட்ட மாய்ந்துவிட்ட டேச்சு கிள்ளி
சித்தத்தை மயக்கியதால் தனைம றந்தான்!
சின்னஇடைக் கையணைப்புச் சுகம்ம றந்தான்!
அத்திமலர் மாலைக்கு உரிமை தந்து
அன்புமலர் மாலைக்குப் பிரிவைத் தந்தான்!

மூச்செல்லாம் பேச்செல்லாம் நிறைந்தி ருந்த
மோகத்தை தாகத்தை மறந்து விட்டான்!
பேச்செல்லாம் நினைவெல்லாம் ஆழார் வெற்றிப்
பூரிப்பில் அதன்நினைப்பில் பதிய வைத்தான்!
மூச்செண்ணி விட்டபடி இருந்தாள் நாய்கள்
முழுநிலவுப் பெண்ணரசி! உள்ளூர் மக்கள்
பேச்சுளந்து கொண்டிருந்தார்! வருங்கா லத்து
பட்டத்து அரசியிவள் என்றே எங்கு!

மின்னலுக்கு ஒளிதந்த மேனி மங்கை
மேனிக்கோ பசுமையினைத் தந்து விட்ட
மன்னனுக்குத் தனிமைதரும் துன்பத் தன்னை
மனசுக்குள் மடலெழுதி மூச்சுக் காற்றில்
அன்னைக்குத் தெரியாமல் அனுப்பி வந்தாள்!
அழிவற்ற காதலுக்கோர் இலக்க ணைத்தாள்!
சன்னலுக்குள் இருந்தபடி கிள்ளி தோளில்
சாய்ந்தசுக நினைவுகளில் சாய்ந்தி ருந்தாள்!

சேர்ந்திருக்கும் போதுவளை கழல்வ தில்லை!
சின்னஇடை அன்னநடை தளர்வதில்லை!
சேர்ந்திருந்து பிரிந்ததனால் பசுலைப் பூத்த
செய்தியினை வெளிப்படுத்தும் காதல் சொல்லும்
ஊர்தெரிந்து முணுமுணுக்கும்! களவு சொல்லும்
ஊமைநிலை மௌனநிலை ஏற்றாள் கன்னி!
போர்ப்பிரிவு காதலனை எண்ணி எண்ணி
புன்சிரிப்புப் பூஉதிர்க்க மறந்தி ருந்தாள்!

புல்லரிசிச் சோர்தின்ன கிள்ளி வீர
புல்லரிப்புத் தோள்மல்லன் வலிமை தன்னை
செல்லரித்த சுவடியைப்போல் ஆக்கி வைத்தான்!
சிறப்பித்து பலரதனைப் பேசு கின்றார்!
வில்லிருப்பு எனதுவிழி கண்ணீர் தன்னில்
விழுந்ததனால் அவர்பிரிவால் மேனி தன்னை
நல்லிருப்பு இடமாக்கி பசுலை பூக்க
நாணிருப்பில் நான்வீழ்ந்தேன்! தோல்விகண்டேன்!

பாண்பல அடுக்கிவைத்த இடத்தில் நின்று
போர்வெற்றி வீரனின்கை வாள்சு முன்று
யாண்பல வீழ்ந்தகள வெற்றி கண்டேன்!
என்மேனி பசுலைஅவர் வெல்ல வில்லை!
மீனைபல வென்றிருந்த எனது கண்கள்
மீனிக்கும் கடலாகக் காணு கின்றேன்!
சேனைபல அழித்தவரோ எனைய றந்தார்!
சேர்ந்தஇதழ் முத்தசுவை தனைம றந்தார்!

நாடாளும் மன்னர்மகன்! ஆழார் மல்லன்
நாட்டித்த மாவீரன்! பெருநற் கிள்ளி
வீடாளும் மனையாக்கிக் கொள்வே னென்றார்!
விளக்கேற்றி வைக்காத வீடாய் ஆனேன்!
ஏடாள இனிய்தமிழ்ப் பாட்டை ஆள
எனைவிடுத்தார் கண்ணீரில் வாழு கின்றேன்!
காடாளும் துறவுநிலைக் கன்னி யானேன்!
காதலித்தேன் கண்ணீரில் நீந்து கின்றேன்!

என்பாட்டு மூச்சினிலே அவரி ருப்பார்!
என்காதல் நினைவெல்லாம் வாழ்ந்தி ருக்கும்!
தென்னாட்டுக் கற்புநெறி நிலைத்தி ருக்கும்
தேதிவரை காலம்வரை வாழ்ந்தி ருக்க
என்இதயத் தலைவனைநான் பாடு கின்றேன்!
இறப்புக்கு முன்னிதனைச் சொல்லி விட்டு
இன்றவளும் கிள்ளிபுகழ் பாடல் தந்து
இறப்புக்கும் அறைப்பளித்தாள் புலமைச் செல்வி!

“உ முடைய பெயர்”

“லாத்துங்கள்!”

“ஸ்வதனைத்தும் உண்மை தவிர வேறொன்றுமில்லை, கூறும்!”

“சால்வதனைத்தும் உண்மை தவிர வேறொன்றுமில்லை!”

“சரி! நீங்கள் இதற்கு முன் வழக்கு நத்திற்குச் சென்றதுண்டா?” “இல்லை!”

“இதுதான் முதல் தடவை இல்லையா?”

“ஆமாம்!”

“ரொம்ப சரி! மனைவி மக்கள் உமக்குண்டா?”

உடனே பிரதிவாதியின் வழக்குரைஞர் எழுந்து, “இதை நான் சேபிக்கிறேன்!” என்று கூறி

மண்மைதங்கிய நீதிபதியவர், என்னுடைய நண்பர் ஆட்ப்பதை நான் மறுக்கிறேன்! கம் என்ற ஒன்று இருப்பதை நான் போலும்!”

உடனே நீதிபதி “அப்படி நேரடியாகப் பேசக் கூடாது!” என்றார்.

“சரி, இரக்கம் என்பதை இந்த மதிப்புக்குரிய வழக்கு மன்றம் அறியும் இல்லையா?”

நீதிபதி மெல்லச் சிரித்தார்!

“ஆம்! அப்படிப்பட்ட இரக்கம் என்ன என்பதை நிரூபிக்கத்தான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன்! கனம் நீதிபதியவர்களின் பூரண அனுமதி என் கேள்விக்குக் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்!”

மேலே தொடருங்கள்!

“மதிப்புக்குரிய இந்த வழக்கு மன்றத்தில் நீர் உரைக்கப்போவது உண்மை! அந்த உண்மையில் நான் ஓர் உயிர் வாழ்வது அடங்கியிருக்கிறது! மீண்டும் கேட்கிறேன். உமக்கு மனைவி, மக்கள் உண்டா?”

“இருக்கிறார்கள்! முதல் மனைவி இறந்துவிட்டாள்! இரண்டாம் திருமணம் செய்து கொண்டேன்! ஏற்கனவே முதல் மனைவிக்கு பிறந்த குழந்தைகள் இரண்டு இருக்கின்றன. இரண்டாம் மனைவிக்கு ஒரே ஒரு குழந்தை!”

“திருவாளர் குலோத்துங்கன், நீங்கள் சொல்வது மிகவும் அனு

தரப்பும்படி இருக்கிறது. முதல் மனைவி இறந்துவிட்டாள் என்று சொன்னீர்களே அவர்கள் அழகுடையவர்கள்தானா?”

என்னங்க இப்படிக் கேட்கிறீர்கள்! அவள் நல்ல அழகுடையவள்! முன்னும் பின்னுமாக பெண்ணும், ஆணென்றுமாகப் பெற்றுத் தள்ளி விட்டு இறந்துவிட்டாள்!”

“ஐயோ! சாவைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல முடியுமா?”

“சொல்கிறேனே”.....குலோத்துங்கனுக்கு அழுகைவத்துவிட்டது.

“அவ்வளவு வருத்தப்படுகிறீர்கள்! உம்.....!”

“திடீரென்று உடல்நிலை சரியில்லையென்று படுத்தாள்! அதன் பிறகு ஒரே வாரத்தில் செத்துப் போனாள்!”

“உம்! அதன் பிறகு இரண்டாம் கலியாணம் செய்துகொண்டீர்கள்! இருக்கட்டும்! அவர்கள் எப்படி?”

“சுமாராக இருப்பாள்!”

“ஓகோ, இப்பொழுது குடியும் குடித்தனமுமாக வாழ்கிறீர்!”

“ஆமாம்!”

“இருக்கட்டும் உம்முடைய இனியதாரம் மூத்த மனைவியின் குழந்தையைக் கொல்ல ஆசைப்படுகிறார்கள். உமக்கு என்ன தோன்றுகிறது?”

“ஐயோ!”

“பாவம் பாசமில்லையா, இருக்கட்டும். நீர் இல்லாத வேளையில், அதுனுடைய கழுத்தை நெறிக்கிறார்கள். அப்பொழுது.....”

“அவளைக் கொன்றுவிட மாட்டேனா!”

“ஆத்திரப்படுகிறீர்கள்! மனித குணம்தானே! அந்தக் கொடிய சம்பவத்தை நீர் நேரில் பார்க்கிறீர் என்ன செய்வீர்?”

“நீதிபதியவர்களே இதை.....” பிரதிவாதியின் வழக்குரைஞர் வாயெடுக்கிறார்!

“நீங்கள் தொடருங்கள்!”

“நீதிபதியவர்களே இங்கேதான் அந்த நியாயம் இருக்கிறது. உண்மையே கிடக்கிறது.” உடனே குலோத்துங்கன் பக்கம் திரும்பி, “என்ன செய்வீர்கள் குலோத்துங்கன்?”

“கொன்றுவிடுவேன்!”

“உம்.....! இப்பொழுது கூறுங்கள் இதோ நிற்கிறீர்களே இந்தப் பெண் தன்னுடைய எட்டு வயது சொந்தப் பெண்ணை நெறித்துக் கொல்லும்போது.....”

“ஐயோ முழுப்பொய்! நான் பணத்துக்காகச் சாட்சி சொல்ல வந்தவன்! இவன் குற்றமற்றவன்! இவனுடைய கணவன் நடத்தை கெட்டவன்! அறையில் குடியிருந்த பெண்ணோடு உறவாடியிருக்கிறான்! அதை பார்த்த தன் சொந்த மகனைக் கொல்லும்போது நான் மேல் மாயி விருந்து கவனித்தேன்! ஆனால் அதைக் கொல்லாது.....”

“நீர் கருதவில்லை! பணம் நிறையக் கொடுத்ததால் சாட்சி சொல்லவும் கற்றுக்கொண்டீர்! நீதிபதியவர்களே இதைவிட வேறென்ன வேண்டும்?”

குற்றமற்ற தாய் கண்ணீரைக் கொட்டுவதைக் கண்டு நீதிபதி மெல்லத் தன் விழிகளைத் துடைத்துக்கொண்டார்.

தேடுவேன்?

கம் என்பது ஒரு
டுமல்ல. ஜனநாயக
பிரற்ற பொருளல்ல.
ந் பயன் குறித்தோ
ம குறித்தோ எவருக்
ஐயப்பாடும் இருக்கத்
லை; அந்த அமைப்பு
ரியதோ — நற் றி ர ம்
தா — அத்தனை நற்றிறம்
னாக அதனைச் செயல்
மனிதனும் இருந்திட

ஜனநாயக அமைப்பின் அளவுக்
கேற்ப உணர்வின் அளவு பெருக
வில்லை அதனால் ஜனநாயகம்
அங்கே வீழ்ந்தது.

இதே நிலையைத்தான் வலிமை
மிகுந்த சுகர்ணேவின் இந்தோனே
ஷியாவிலே பார்க்கிறோம். அந்த
நாட்டின் விடுதலைக்காக அரும்பாடு
பட்ட சுகர்ணே இன்றைய ஆட்சி
யாளர்களால் சற்றுத் தள்ளி இருக்
கும்படிச் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

இங்கு ஜனநாயகம் நல்ல பாது
காப்புடனே இருப்பதாக நாம் கரு
திக்கொண்டு அடங்கிவிடலாகாது.

ஜனநாயகம் அத்தனைப் பாதுகாப்
பான நிலையில் இல்லை, எனவே
ஜனநாயகம் தழைத்தோங்கிட நம்
ஒவ்வொருவரிடமும் ஜனநாயக
மனநிலை — மனஉரம் — மனப்பாங்கு
வளரவேண்டும். எத்தகைய அறை
கூவலையும் ஏற்கத்தக்க ஜனநாயக
நல்லுணர்வை நாம் பெறவேண்டும்

இதை புத்தகங்களிலிருந்தோ
அல்லது வகுப்பறைகளில் மட்
டுமோ நம்மால் பெறமுடியாது.

எனவே தற்காலிகமாக எழுகின்ற
உணர்வுகளை மட்டும் அளவு
கோலாக கொண்டுவிடக் கூடாது.
பத்தாயிரம் பேர் கூடி இந்தி ஒழிக
என்று குரலெழுப்பிச் செல்வதாக
வைத்துக்கொள்வோம். அந்த ஒரு
நிகழ்ச்சி மட்டும் நம்மை இந்தியி
னரிடமிருந்து காத்து விடுமா?
தொடர்ந்து அந்த உணர்வு வளர்க்
கப்பட வேண்டும், கருத்துப் பரிமாற்
றம்—விவாதம்—மாற்றார் கருத்தை
மதித்தல் நமக்குள்ளே ஒருவருக்
கொருவர் மதித்துப் பழகிடுதல்
இவற்றாலேயே நிலையான மனஉரம்
வளரும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்
திலே நான் ஆற்றிய உரை பற்றி
மாணவர் மன்றத் தலைவர் குறிப்
பிட்டார். சாதி பேதமும் ஜன
நாயகமும் ஒருங்கே இயங்கிட இய
லாது என்பதை அங்கு நான் எடுத்
துரைத்தேன், ஜனநாயகமென்பது
உயிருள்ளதாக இருக்கவேண்டுமா
னால்—ஜனநாயகம் பாதுகாப்போடு

இருக்கிறது?" என்று சிலர் கேட்கக்
கூடும். சாதிப் பாகுபாடுகள் இன்
னும் அழிந்தொழியவில்லை. ஆனால்
அது இப்போது தன்னைப் பாதுகாத்
துக்கொள்ள வழிகளைத் தேடி அலை
கிற நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளது.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் சாதி
முறை சமுதாயத்தைப் பிடித்து
உலுக்கி வந்தது. 25 ஆண்டு
களுக்கு முன்னால் சாதிமுறை கொடு
மையின் சின்னமாகவேவிளங்கியது.

அடுத்த பத்தாவது ஆண்டில்
அது அழிந்தொழியக்கூடும். அது
வரை நாம் ஓயமுடியாது.

கல்லூரியில் மாணவப் பருவத்தில்
சாதிப் பாகுபாடுகளுக்குள் சிக்கிக்
கொள்ளாமல், விட்டு விடுதலையாகி
நிற்கும் சிட்டுக்குருவி போன்ற சுதந்
திர உணர்வோடு விளங்கும் வாலி
பன் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறி
வாழ்க்கையில் அடியெடுத்து வைக்
கும்போது மூன்று கட்டங்களில்
சாதி அவனை சந்திக்கிறது—அவனை
ஆட்படுத்த முயலுகிறது.

வேலைக்கு விண்ணப்பிக்கும்
போது அவன் திருமணத்துக்குப்
பெண் பார்க்கும்போது, தேர்தலில்
நின்றால் அப்போதும், சாதி அவனை
ஒட்டிக்கொள்கிறது. நூற்றுக்கு 60-
பேருடையநிலை இப்படித்தான்
உள்ளது.

ஜனநாயகம் தழைத்து ஒங்கி
உயர்ந்திட சாதிமுறை தகர்த்திட
வேண்டும்.

பொருளாதார வேறுபாடுகள்
ஒழிந்தால், மற்றெல்லாந்தானே
மறைந்துவிடுமென்பார்கள். இப்படிக்
கூறுபவர்களின் ஆவலைத்தான் அது
பிரதிபலிக்கிறது. வேறொன்றும்
நிகழ்ந்துவிடாது. இதற்காகப் பொரு
ளாதார காரணங்களால் வேற்றுமை
ஏற்படுவதில்லை என்று நான் கூற
மாட்டேன். சாதி முறைக்கு நாம்
இயற்கையான மரணத்தை விளை
வித்திட வேண்டும். இப்போது சாதி
பெற்றுள்ள இடத்தை வேறு சிறப்
பான அமைப்பைக் கொண்டு நிரப்
பினால்தான் சாதிமுறை சாயும். இயற்
கையான மரணத்தைப் பெறும்.

இதை இன்னும் பத்தாண்டுகளில்
நம்முடைய வாழ்நாளில் செய்தாக
வேண்டும்.

இப்பெரும் போரை நடத்திடத்
தக்க வீரர்களை கல்லூரிகளில் அல்
லாது வேறெங்கு நான் தேடுவேன்?

புஷார் கொடுத்துச் சென்ற
அமைப்பை நாம் பெரும்பழுது
ின்றிக் காத்துவந்திருக்கிறோம்.
பு பல்பும் ஓயரும் மின்சாரம்
விடாதோ, எப்படி மின்சக்தி
தரக்கூடிய இயக்கம் இருந்
தும் மின்சக்தி ஒளியாக
லாவற்றுக்கும் மேலான
தாக நமக்குக் கிடைக்
காதுபோல ஜனநாயகத்
து உண்டு.

பாடுகளுக்கு ஒரு முறை
தர்தலோ ஓட்டுச் சாவடி
ஜனநாயகம் ஆகிவிட முடி
அவையெல்லாம் வெறும்
தான். அவை நிலைக்க —
ஜனநாயக உணர்வு நம்
ங்களிலெல்லாம் ஆழப்
பண்படவேண்டும். எங்கு
கூட உணர்வு மங்குகிறதோ
புருக்கிறதோ, அங்கெல்
ஜனநாயக அமைப்பு
பு கெடும்.

ம் இந்நாட்டின் ஜனநாயக
மப்பை குறைபாடற்றதாய் முழு
றவை உடையதாய் ஆக்கிட
ன்று வருகிறோம். ஜனநாயக
னர்வு மங்கிய பாகிஸ்தானில்
துவ சர்வாதிகாரம் தோன்றி
. பர்மா போன்ற நாட்டில் கண்
வாழும் கடவுள் எனக்கொண்
ப்பட்ட ஊறு போன்ற தேசீ
தலைவர்கள் வாழ்ந்தும் கூட
து ஜனநாயக மனநிலையும் மன
ம் மக்களிடம் இல்லாதிருந்த
ஜனநாயகம் தோற்றது.

ஜாதகம் வெளிவர்ப்பான் வெளிவர்ப்பான் உள்நாட்டு வல்லுநர்க ளை அமைக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

தில் இருப்பாலை அமைக்க கடந்த களாகவே முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு கிறது. இந்த ஆலக்காகவும், தூத்துக் முகத்துக்காகவும் தி. மு. கழகம் கொண்டாடியது.

து இந்தப் புத்தகம் வெளிவந்திருந் பயன் உள்ளதாக இருந்திருக்கும். த்தில் உள்ள தகவலைப் படிப்பவர் இருப்பாலைக்காக நாம் இதுவரை காண்டிருந்ததே தவறு" என்று

சலம் இருப்பாலை வேண்டும்" த சிலர் தவறாக எண்ணுகிறார்கள். மோத வேண்டும் என்ற நோக்கத் துரை இதைக் கேட்கிறார்:

மிகத் தவறான கருத்தாகும். இந்தப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் சேலம் கு நாம் இப்போது எடுக்கும் முயற் து என்று துடித்து எழுவுங்கள்.

அரசு ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை இருப்பாலைத் திட்டத்தையும் நிறை ளும் என்று திட்டமிட்டது.

க்குடி துறைமுகத்தைப் பொறுத்த த் திட்டம் நிறைவேறுமா என்று சம் இப்பொழுது அடங்கிவிட்டது. இருப்பாலைத் தொடர்ந்து உதவி செய்ய சம்மதித்ததன் காரணமாக அங்கே தொடர்ந்து செம்மையாக வேலை நடந்து வருகிறது.

எனவே தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் நிறைவேறும். அது வெற்றி பெற்றே தீரும் என் பதில் சந்தேகமில்லை.

தமிழகம் நடத்தும!

வெளிநாட்டினர் என்னை சந்திக்கும்போது சேலம் இருப்பாலைப் பற்றி ஆச்சரியத்துடன் கேட்கிறார்கள். "இவ்வளவு சிறந்த திட்டத்தை ஏன் இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை" என்று கேட்கிறார்கள்.

அவர்களிடம் இந்த ஆலையை நடத்தும் அதிகாரம் டெல்லியில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல எனக்கே கூச்சமாக இருக்கிறது. எனவே

துவோம்" என்று பதில் கூறு

சேலம் இருப்பாலையை டெல்லி தொடங்க முடியாது என்று அறிவித்து விட்டால் தமிழக அரசே இங்குள்ள தொழிலதிபர்கள் போன்றோர் உதவியுடன் ஒரு தொழிலமைப்பைத் தொடங்கி அதன் மூலம் அந்த ஆலையை நடத்தலாம் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் நான் சமீபத்தில் கூட டெல்லிக்கு எடுத்துக் கூறினேன்.

ஜப்பான் நிபுணர்களும் ஒரு திடவைக்கு நான்கு தடவையாக "சேலம் இருப்பாலையை உருவாக்கித் தருகிறோம்" என்று கூறி இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த முயற்சிக்குக் குறுக்கே நின்று முட்டுக்கட்டை போடுவது டெல்லிதான். அவர்கள் சேலம் இருப்பாலையை அமைக்க மாட்டோம் என்று திட்டவாட்டமாக கூறும் மறுக்கிறார்கள்.

டெல்லியில் இருந்து இது குறித்து அடிக்கடி செய்திகள் வருகின்றன. சேலம் இருப்பாலை நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வரும் என்கிறார் ஒரு அமைச்சர். ஆனால் இன்னொரு அமைச்சரோ நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்டா என்றே முடிவு செய்யவில்லை என்கிறார்.

இன்னொருவர் "நாலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரும்புக்கு எவ்வளவு தேவை இருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டு சேலம் இரும்பாலையைப் பற்றி யோசிப்போம்!" என்கிறார்.

இப்படி டெல்லியில் உள்ளவர்களிடையே சேலம் இரும்பாலை குறித்து தடுமாற்றங்கள் இருக்கின்றன.

இந்தத் தடுமாற்றம் அவர்கள் அறிந்தே ஏற்பட்டு இருந்தால் அது கண்டிக்கத்தக்கது. அறியாமல் ஏற்பட்டு இருந்தால் பரிதாபத்திற்குரியது.

எப்படி இருந்தாலும் இந்தத் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது வருந்தத்தக்கது. சேலம் இரும்பாலை ஜப்பான் உதவியுடன் அமைப்பது இயலாத காரியமல்ல."

"சேலத்து இரும்பு" நூல் வெளியீட்டு விழாவின் அறிஞர் அண்ணா.

வலியா ?

லைக்கண்ணன்,
லையாங்குடி,
நாதபுரம் மாவட்டம்.

எம். சி. பாலன்,
நாகர்கோயில்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

ஒரு வேண்டுகோள்

அக்காட்சியில் தங்கள் தங்கள் நூல்களும் இடம்பெற்று விருமும் பதிப்பகத்தார்களும் எழுத்தாளர்களும் கீழும் எழுத வேண்டுகிறோம். மேலும் தமிழில் வெளிவந்து நின்ற களும் இக்காட்சியில் வைக்கப்பெறும். கிடைத்தற்குரிய ஒலிச்சுவடிகள் ஆகியவையும் காட்சியில் இடம்பெறும். திருக்கும் உணர்ச்சி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

லட்டுமீ!
காமையைப்
இந்த நாடு
மீ!! ஒற்று
தமியாய்

மொ... மு... ர்பு...
பொட்டழகு சயிலும் இவ...
புத்திகெட்ட மன்னனுக்கு
நட்டழகு பரக்கின்ற உழவர் வ...
நாட்டழகு ஆட்சியினைக் கொ...

தென் உங்களுக்குச்
புதிய தத்து
கள் தீரான ஆட்சி
க்கிறது. க்கு உயிர்
நாளை நெறியை
பன் உங்களைக் களுக்
கச் சொல்பதே பரப்பி
உங்களுக்கு
! நல்ல தச் சொல்லு
என்று
மகிழட்டு
ழிவகுத்தா? நாளை
பமையின்
உதிக் கப்
ர்தலைமை

அவர்களின் கருத்துக்கள்

கதை வடிவில்
நாடக வடிவில்
கட்டுரையாக
கவிதைப்பாக

சுவாமி இரந்தால் என்ன?

பொங்கல் மலரிலிருந்து

ஞ்சி'யில்

த

சிறகு!

ஏற்

இ

காண்டு வருகிற
என்பதற்கான
வரையில் போக
என்ற அளவி
கொண்ட
சாம்பலை
விமானம்
கூக்குக்கு
ர்த்துத்
ாட்டு

என்று கூறுவதற்காகச் சில மாணவ நண்பர்கள்
காங்கிரஸின் சார்பாக டெல்லிப்பட்டினம் சென்று இந்திரா
காந்தியைச் சந்தித்து —

“அம்மையே! இந்த மசோதாவே போதும்
அரசியல்—சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டாம்—
எங்களுக்கு இந்தி மீது வெறுப்பே இல்லை”

என்று கூறிவிட்டு வந்தார்கள்—

ராசேந்திரா!

சாரங்கபாணி!

அரசியல் சட்டத்தை எங்கே திருத்திவிடுவார்களோ என்று
பயந்து கொண்டு, ஓட்டம் ஓட்டமாக டெல்லிக்கு ஓடிய
காங்கிரஸ் மாணவர்களைப் பார்த்து உங்கள் கல்லறைகள்
நன்றி வடிப்பதை உணர்ச்சிமிக்க தமிழ் மாணவர்கள்
பதைபதைக்கிறார்கள். புழுவுளைத் துடிக்கிறார்கள்

மாழி பற்றிக்கூட முக்கியமாகப் பேசவில்லையாம்

அப்ரகாம் லிங்கன் அடிமைத்
தனையை ஒழித்தார். ஆனால்
அமெரிக்க நாட்டில் இன்னும் நீக்
ரோக்கள் சரிசம உரிமை எல்லாப்
பதவிகளிலும் பெறவில்லை. அது
போலவே விடுதலை பெற்ற தென்
னாபிரிக்காவில் நிறவெறி இன்னும்
நீங்கியபாடிலை. காந்தியண்ணல்
தென்னாபிரிக்காவில் வாழ்ந்தபோது
தன்னுடைய உயர்வரை இந்நிற
வெறியை தகர்க்க முயன்றார் பல
அறப்போர் புரிந்தார். எனினும் நிற
வெறி நீங்க இன்னும் நீண்டநாள்
ஆகும் என அங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சி
கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நம் நாட்டிலும் தீண்டாமைப்
ஒழிக்க தென்னாபிரிக்காவில் போராடி
விட்டுத் திரும்பிய காந்தி கடைசி
வரையில் பாடுபட்டார். “இந்து
மதம் செத்தாலும் சாகட்டும்; தீண்
டாமை மட்டும் ஒழிந்தால் போதும்”
என்று கூறினார். காந்தியண்ணல்.
இன்று தீண்டாமை சட்ட அளவி
லேனும் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
இவைகளைக் கூர்ந்து பார்க்கும்
போது ஓர் அரிய உண்மை புலனா
கிறது. எவ்வளவு பெரிய தலைவர்
கள் எப்பாடுபட்டாலும் இத்தகைய
கேடுபாடுகளை உடனடியாகக் களை
தல் இயலாது என்பது தெளிவா
கிறது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு. ஓர்
குடும்பம், இத்தாலியிலிருந்து
சென்று இங்கிலாந்தை அடைந்தது.
இலண்டன் மாநகரில் தங்கியது,
அந்தக் குடும்பத்தில் ஓர் சிறுவன்
சுறுசுறுப்பானவன்; பள்ளிக்குப்
போகிறான்.

“டோய், அவன் ஒரு யூதன்டா”
அவனிடம் பேசாதே; அவனுக்கு
ஒன்றும் கொடுக்காதே.” இவ்வாறு
கூறிப் பள்ளி மாணவர்கள் அவனை
ஒதுக்கினர். தான் யூதன் என்பதும்
யூதன் என்றால் தாழ்த்தவன் என்ற
நினைப்பும் அச்சிறுவனுக்கு அப்
பொழுதுதான் ஏற்பட்டன. ஓடோ
டிச் சென்றான். அப்பாவைக் கேட்
டான்.

“அப்பா நான் யூதனா?”

“ஆம்” என்று சொல்லிவிட்டு
கேட்கிறாய்.
“பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வராதே”
வாக நினைக்கிறாயா? உன்
யாரும் என்றோடு வராதே”
என்கிறார்கள் அப்பா”
அவன் அழுதுகொண்டே.
தலையைச் சொரிந்தார். பையன்
வந்த தாழ்வுணர்ச்சியை எண்ணி
கலங்கினார். ஒரே வழி அவருக்குத்
தென்பட்டது. மதம் மாறுவதுதான்
அது. குடும்பத்துடன் மாதா கோவி
லக்குச் சென்று கிருஸ்துவர் ஆனார்
கள். சிறுவனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி.
அவனது தந்தை அவனை வேரோர்
பள்ளியில் சேர்ப்பித்தார். நாடகங்
கள் நடப்பதிலே அவனுக்கு அளவு
கடந்த விருப்பு. அவை மூலம் தன்
செல்வாக்கை மாணவரிடையே
பெருக்கிக்கொண்டான் அச்சிறுவன்.
ஆனால் நாடகங்கள் என்றால் அப்
பள்ளிப் பொறுப்பாளருக்கு அளவு
கடந்த வெறுப்பு என்ன செய்வது!
பள்ளிக்கூடத்தில் இரண்டு கட்சிகள்
ஏற்பட்டன, ஒன்று அச்சிறுவன்
பக்கம். மற்றொரு கட்சி பொறுப்பா
ளர் பக்கம். இரண்டுக்கும் மோதல்
ஏற்பட்டது. விளைவு கிருஸ்துவனான
அந்த யூத மாணவன் பள்ளியி
லின்று விரட்டப்பட்டான். அத்
தோடு அவன் தன் பள்ளிப் படிப்
பிற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்
டான். அவன் பெயர்தான் டிச்சேலி!
அப்பொழுது அவனுக்கு வயது 12!

டிச்சேலி அவ்வளவு சின்ன வயதி
லேயே ஒரு ஆசை கொண்டிருந்
தான். அதுதான் “நான் முதலமைச்
சர் ஆகவேண்டும்” என்பது. தன்னை
முதலமைச்சர் போலவும், ஏராள
மாணவர்கள் தன்னை வாழ்த்துவது
போலவும், இங்கிலாந்து ராணி
தன்னை அழைத்துப் பேசுவதுபோல
வும் கனவு கண்டான் பன்னிரண்டு
வயதில்! விதை விதைக்கப்பட்டது
எண்ணத் தோட்டத்தில்.

டிச்சேலியின்தந்தை டிச்சேலியை
எங்காவது வேலைக்கு அனுப்ப
வேண்டும் என்று விரும்பினார். சு
நிபுணர் ஒருவரின் கீழ் வேலை

தலைமைச்சர் அண்ணா, இந்திய ஒற்று
மையும் ஒருமைப்பாட்டையும் குலைப்
பேசுகிறாராம்; அதைக் கவனித்து
களுக்கு அறிவிக்கும் ஒற்றர்கள்
இருப்பவர்கள் போதவில்லை
“பேர்” முறையிட்டார்
பற்றி இந்த மாணவர்கள்
அவன் என்ன மனதுக்
திரிந்த
மோதிக்
நிச்சயம் வரு
கொண்டிருந்தது.

உலகில் முன்னுக்கு
களின் வாழ்க்கை வரல
லாம் சில உண்மைகளை
கின்றன. அவ்விருவரிடையே
வான பல பண்புகள் காணப்படு
றன. முதலாவதாக அவர்களு
களது இலட்சியங்களை இள
லேயே திட்டவாட்டமாக்கிக்
டிருக்கின்றனர். விடாமுடி
ஓயாது உழைக்கும் தை
பொறுமை முதலிய இன்னபிற
களை யெல்லாம் அவர்கள் வா
யில் பொதுவாகக் காணலாம்.

டிச்சேலியும் தன்னுடைய
வயதிலேயே இங்கிலாந்த்
மர் ஆகவேண்டும் என்ற
யத்தைக் கொண்டிருந்தா
ரும் அதைப் பறைசாற்றா
திற்குள்ளேயே அந்த இ
செடியை நீருற்றி வள
அந்தரங்கச் செயலராகச்
நிபுணரின் கீழ் வேலை
கொண்டே இரவு பகல்
படித்தான். தனக்குத்
பட்ட அறிவைச் சேர்த்து
டான். பின்பு சிறிது நாட்
கத் துறையில் பணியாற்ற
ரேலியின் மனம், எங்கு
னாலும் தான் கொண்ட
தையே சுற்றி வந்த
வாணிகத் துறையே
போது, இத்த
வாய்ப்புக்
படு.

பீலி கட்டது. பீல்
கட்சியினின்று
பரும் வெளியேறித்
அமைத்தனர். பீலை
டிச்ரேவியின் புகழ் மலர்
என்புரவலாயிற்று. பிரிந்த
னாள் கட்சி நன்கு செயல்படாத
தினால் டிச்ரேவி பழமைக் கட்சி
யிலேயே அங்கம் வகித்தான்.
வாய்ப்பு வந்தது. ஒரு நெருக்கடி
யான நேரத்தில் கூட்டுக் கட்சி
அமைச்சர் அவையை நிறுவியது.
டிச்ரேவி தன் செல்வாக்கை அதிகப்
படுத்திக் கொண்டு பழமைக் கட்சி
யின் தலைவர் ஆனான் பிரதமர் ஆக
நாளா பிடிக்கும். வெகுவிரைவில்
பிரதமரும் ஆனான்.

இங்கிலாந்து ராணி இவனது உரைகேட்டு உள்ளம் மகிழ்வாராம். அவனுக்கு ஒரு எதிரி இருந்தான். அவன் பெயர் கிளாட்ச்டன். தொழிற்கட்சியினன். டிச்ரேலிக்குச் சாகுமவரை பகைவனுயிருந்தவன். இராணிக்கும் கிளாட்ச்டன் என்றும் வெறுப்பாம். இராணி, டிச்ரேலிக் கட்சி வெற்றியடைவதை விரும்பினார். பழமைக் கட்சி, டிச்ரேலியின் தலைமை காரணமாக தேர்தலில் வெற்றிபெற்றது. டிச்ரேலியும் இரண்டு தடவை பிரதமர் ஆகி தான் பன்னிரண்டு வயதில் கனவு கண்ட இலட்சியத்தை அடைந்தான். “போற்றுவார் போற்றட்டும்; புழுதிவாரித் தூற்றுவார் தூற்றட்டும்” தொடர்ந்து செல்வேன் நில்வேன். அஞ்சேன்” என்று எண்ணி வளர்ந்தவன் டிச்ரேலி. டிச்ரேலி, மாடி வீட்டில் பிறந்து, அப்பா அரசியலில் பெற்ற செல்வாக்கிற்கும் வாரிசாகி வலம் வந்து யார் தெரியுமா நான்? அரசியலில் இன்னராயிருந்த அப்போர்ப்பட்டவரின் மகன். ஆகவே என்னை ஆத்மநிபந்தனா என்று சொல்லி ஒட்டுப் பெற்று, சீமான்களோடு கைகுலுக்கி, சிங்காரிகளுடன் சல்லாபம் செய்து, பிரதமர் ஆனவன்ல்ல. தன்னுடைய முயற்சியால் மன்னுக்கு வந்தவன். இளமையிலேயே தனக்கென ஒரு இலட்சியத்தை வகுத்துக் கொண்டான். அதற்கேற்ப தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டான். வெற்றி அடைந்தான். அவனது வாழ்வு.

‘எண்ணிய எண்ணியாங்கு
எய்துப எண்ணியர்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்’
என்னும் குறளுக்குத் தகுத்தோர்
இலக்கியம் ஆகும்.

மலாளர், கலைக்காட்சிக் குழு,
60/10, எட்வர்டு எலியட்ஸ் வீதி.
மயிலாப்பூர், சென்னை-4.

அரசாங்கம் எப்படி
மருக்கிறது, அவ்வமைப்புக்
முகம் தன்னுடைய நாட்டு அரசு
அமைப்புக்கும் உள்ள வேறு
என்ன என்பதைக் கண்டறிந்
த.

ரதமர் என்றால் எளிதா? எவ்
பு பொறுப்புடைய பணி? ஏசும்
க்கட்சி ஒரு பக்கம், நலிவுறும்
டு மக்கள் ஒரு பக்கம், பல்லவி
வதுபோல் பாடி ஏய்க்கும்
கை உலகம் ஒரு பக்கம்,
கிடைக்காத ஏக்கத்தினால்
தா பேசுவோர் ஒரு பக்கம்,
பலர்க்கும் இடையில்
ற்ற வேண்டிய ஒரு பணி,
எத்தகைய சூழ்நிலையை
ங்கும் நெஞ்சரம் கொண்டி
ர்.

ந் முதலில் எக்கட்சியிலும்
ல் இருந்தான். அப்பொழுதும்
ாந்தில் பெருங்கட்சிகளாக
பழமைக் கட்சியும் (கன்சர்
தொழிற் கட்சியும் அவ
பிடிக்கவில்லை. ஆனால்
பழமைக் கட்சியிலேயே
பாதுத் தேர்தலுக்கு நின்
மறை தோல்வி! மூன்றாம்
பர் பலரின் ஆதரவால்
பாராளுமன்றத்தினுள்
வில் அங்கு இருந்
யுதன்”
மனார்

டிச்ரேலி தான் சார்ந்த கட்சியில் செல்வாக்கு தேடிக்கொள்ளும் வரை அமைதியாகவே இருந்தான். அப்போது பழமைக் கட்சிக்குப் பீல் என்பவர் பெருமை பெற்ற தலைவர் அவரை எதிர்க்கும் தருணத்தை டிச்ரேலி எதிர்பார்த்திருந்தான். பீலின் போக்கு, பலருக்குப் பிடிக்க வில்லை. 'ஆனால் எப்படி எதிர்ப்பது? செல்வாக்கு மிக்கவர், பழமைக் கட்சியைக் கட்டிக் காத்துவரும் காவலர் தலைசிறந்த நாவலர், பீல் என்ப பழமைக் கட்சியினர் கருதினர். நேற்று வந்த டிச்ரேலியும் அவ்வாறே கருதினான். 'ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும்'' டிச்ரேலியும் காத்து இருந்தான். எவ்வளவுதான் உயர்ந்த தலைவர் ஆனாலும் தவறான பாதையில் சென்றால் கட்சியினர் சிறிது காலந்தான் பொறுத்துப் பார்ப்பர். தலைவர் திருந்தினால் தலைமேல் தாங்குவர் தருக்குற்றப் பேசினால் 'தலைவரே! வருகிறோம்' என வெளியேறுவர், இது எந்த நாட்டுக் கட்சி வரலாறும் கூறும் பாடம்.

பழமைக் கட்சியும் அந்நிலைக்கு
ஆளானது. தலைவர் பீல் போன
போக்கைக் குறிப்பாக அதில் இருந்த
இளைஞர் வெறுத்தனர். டிச்ரேலி
அவர்களைத் தன்பால் ஈர்த்துப் பீலை
கூர்ந்து, எலி புணையாகி, புனை,

நாட்டில் 2-சதவித.
பேசுபவர்கள், எனவே,
படி நைசாகச் சொல்லவேண்டும்.
பேசி இருக்கிறார் மொராஜிதேசு.
தேசாயின் பிதூரார்ஜித சொத்து
வது ஒருநாள் நாமும் எடுத்துக்கொள்
போகிறோம்!

இந்தியாவுக்கு வேண்டாம்!

“பதினாறும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்க!” என்ற
தான் வாழ்த்துவதைக் கேட்டிருக்கிறோம். செல்வம்,
செழிப்பு, இன்பம் முதலான 16-வகையான பேறுகளும்
பெற்று, வாழ்வாங்கு வகையோடு வாழவேண்டும் என்
பது அதன் பொருள் என்று வியாக்கியானம் செய்
வோரும், இந்தி விஷயத்தில் இந்திய அரசின் வியாக்கி
யானத்தைப்போல 16 பிள்ளைகள் என்று கேலியாக
வியாக்கியானம் செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்—அவர்
கள் இருதரத்தாருக்கும் பொதுவானது இது. இரகசிய
மாகச் சொல்லுங்கள். பிரசிலியா நகரத்து மரியா
கர்னுபாகுசிர் என்ற பெண்மணிதனது 45-வது வயதில்
32-வது குழந்தையைப் பெற்றிருக்கிறாளாம்! 14-வது
வயதில் திருமணம் செய்துகொண்டாராம் அவர்.
அவரது கணவரது தற்போதைய எடை 275-பவுண்டு
கள்—வயது 52!!

(வ) தந்தி!

குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறைக்கு ‘லூப்’ சாதனத்தை
தான் பெரும்பகுதியும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிற இந்தியா
வுக்கு இப்படியொரு துரதிருஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கக்
கூடாது. “குழந்தையுடன் சேர்ந்து லூப்பும் பிறந்தது”
என்ற செய்திகளைப்போல அல்ல இது! ‘லூப்’ பொருத்

‘க...
தொட...
வடிவில் தொடங்கு...

திக்கொள்வதனால் புற்றுநோய், எலும்புருக்கல்
படுகிறது. இதய பலவீனம் உண்டாகிறது.
மனைவி இருவரையும் ‘சாவு’ அழைத்துக்
என்ற வதந்தி பலமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதாய்
குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் பாதித்திருக்க

—தொகுப்பு: ராஜிவ்

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பழகப் பயன்படும் நல்மொழி!! —
என்று ஆங்கிலத்தை வர்ணிக்கிறார்.
அதே வாயால், இந்திக்கு மணமிருந்
தால் மற்றவர்கள் குடிக்கொண்டு
போகிறார்கள். இதற்கேன் கட்டா
யத் திணிப்பு என்று கனிவுடன்
கேட்கிறார்.

ஆனால், அவர் அன்புத் துதும்பப்
பாராளுமன்றத்தில் பேசிய அதே
நாளில், அதே டில்லி பீடத்தின்
போக்குவரத்து அமைச்சர் தெரிவிக்கிறார்,
‘மைல் கற்களுக்கெல்லாம்
இந்தி மொழியில் எண்கள் பொறிக்கப்படும்’
என்று. பிரதமர் கட்டாயத்
திணிப்புக் கூடாது என்கிறார்! அதே
சமயம், அவரது சர்க்காரிலிருந்து
உத்திரவு பிறக்கப் போவதாக இப்
படியொரு செய்தி கிளம்புகிறது!!
இந்தச் செய்தி, தனக்குத் தெரியா
தென்று நேரு மறுக்க முடியாது.

நல்லெண்ணெயும், உண்மையில்
நறுமண மலர் எனின் பிறர் நத்துவர்

என்பதில் நம்பிக்கையுமிருந்தால்
உடனடியாக,

எங்கெங்கு வலுக் கட்டாயமாக
இந்தி புகுந்துள்ளதோ, அவை
யாவும் நீக்கப்பட வேண்டும்!

அப்படிச் செய்துவிட்டு, பிறகு இது
பற்றியெல்லாம் பேசிடின் ஏற்கலாம்
நாம். இரகசியமாக, கவர் முதல்
கையாளும் காசு வரையிலே, இந்
தியை நுழைப்பதும் அதே சமயம்
கட்டாயமாகத் திணிக்கமாட்டோம்,
ஆங்கிலத்தின் பெருமை தெரி
வோம். அதனை அகற்றி இந்தியைப்
புகுத்தோமெனவும், உதட்டுச்
சொல் உதிர்ப்பதால் என்ன பலன்!
ஒவ்வொரு தடவை, இந்திக்கு
எதிர்ப்புக் கிளம்பும்போதும், இப்படி
உறுதிமொழிகள் தருவதும் உட
னடியாக சாகச வழியில் அந்தச்
‘சனி’யனுக்கு நுழைய இடம் தருவ
துமே, நேரு அரசின் தந்திரமாக

இருந்துவருகிறது! எ
இம்முறையும் நேரு த
மொழிகளில் நமக்
யில்லை என்கிறோம்.
நாம் தந்திரம் என
கில்லை, காரணம்,
லும் நாடாண்டுப்
வர்கள் இவர்கள்.
நெருக்கடி ஏற்படும்
மான பேச்சும், அ
ஒய்கிறபோது உரத்த
எழுப்புகிறார்கள்.

ஒன்றை நடைமு
கொண்டு வருவதற்கு
நாட்டுக்குத் தேவையான
நல்லதா என்பதை அ
தெளிவு பெருமல் செய
யங்களுள் இந்த இ
ஒன்று என்பதை
மேலாவது இந்த
சியில் ஈடுபடாம

அமிர்?

பத்து சக்திமிக்க மருந்துகள் சேர்ந்தது அமிர்தாஞ்சனம் பங்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் அளிக்கிறது

பத்து பத்து மருந்துகள் கொண்ட அமிர்தாஞ்சனம் வலிகளைப் போலதோஷத்தை நீக்குவதற்கென்றே பிரத்தியேகமாக தயாரிக்கப்பட்டது. எழுபது ஆண்டுகளாக லட்சக் கணக்கான குடும்பங்களில் இருவரும் கைகண்ட நிவாரணி அது.

குக்கு: தசைவலி, தலைவலி, சுளுக்கு, அல்லது மூட்டு வலி இருந்தாலும், வலியுள்ள இடத்தில் சிறிது அமிர்தாஞ்சனம் தூள். சில நிமிடங்களில் நிவாரணம் ஏற்படுவதை உணர்வீர்கள்!

தாஷத்துக்கும், மார்புச் சளிக்கும்: சாதாரண ஜலம் மூக்கின் உட்புறத்திலும் மூக்கின் கீழும் அமிர்தாஞ்சனம் தூள்; அல்லது சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் எடுத்து வெந்நீரில் கலந்து, ஆவியை சுவாசியுங்கள். மார்புச் சளியானால், மார்பில் அமிர்தாஞ்சனம் தடவுங்கள், மிகமிக விரைவில் நல்ல நிவாரணம் ஏற்படுவதைக் காண்பீர்கள்.

பாரு முறை பயன் படுத்துவதற்கும் சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனமே போதுமானது; ஆகவே ஒரு பாட்டில் உங்கள் குடும்பத்துக்கு மாதக் கணக்கில் அமிர்தாஞ்சனத்தை எப்பொழுதும் கையோடு வைத்திருங்கள்.

அமிர்தாஞ்சனம்
கையடக்கமான, குறைந்த
விலை மூலங்களிலும்
கிடைக்கிறது.

அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட்,
மதராஸ்-பம்பாய்-கல்கத்தா-டெல்லி.
am-3769

பர். வெளியிடுபவர் சி. என். ஏ. இளங்கோவன் அவர்களால், காஞ்சிபுரம்-3
வருக்கச்சிறம்பி தெரு, ஆல்வி அச்சகத்தில், அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது.